

AR DIEVAS KADA NORS PAKEIČIA SAVO NUOMONĘ APIE SAVO ŽODĮ?

 Palenkime savo galvas. Brangus Viešpatie Jėzau, mes vėl susirinkome Tavo Vardu, su dideliu lūkesčiu laukdami atgaivinančios Dievo Jėgos išsiliejimo, kad galėtume atpažinti mūsų poziciją ir vietą, ir mūsų atsakomybę, kaip pašaukti žmonės, atskirti nuo pasaulio, pašvesti Dievui. Suteik, Viešpatie, ši vakarą, kad Dievo palaiminimai vestų mus ir nukreiptų mus į tai, ką darome ar sakome, kad tai atneštų garbę ir šlovę Tavo Vardui. Amen.

² Esu laimingas, ši vakarą sugrįžęs į bažnyčią ir būdamas su jumis, brangūs žmonės. Ir aš žinau, kad šilta, bet aš ką tik paskambinau savo žmonai, manau, kad ten devyniasdešimt keli, devyniasdešimt šeši, devyniasdešimt penki ar panašiai, ir ten gerokai šilčiau nei čia. Taigi, aš jau pripratau prie šilto oro. Taigi, bet aš džiaugiuosi, kad šiuo nuostabiu Velykų laiku esu čia, bažnyčioje.

³ Ir negaliu pasakyti, kad aš atsiprašysiu už tą ilgą, ilgą pamokslą ši rytą, bet aš... Tai buvo, aš nenorėjau—norėjau išsekinti jūsų kantrybės, ir vėl grįžti prie to paties vakare. Bet aš—aš norėjau, perduoti jums šį pamokslą, kad jūs esate šio prisikėlimo dalis. Suprantate? Ir daugiau dėl To nebesijaudinkite, suprantate. Tiesiog džiaukitės Tuo! Niekas, niekur negali jūsų atskirti nuo To; niekas; Amžinai saugūs Dievo Karalystėje. Kai Dievas uždeda ant jūsų Savo Antspaudą, jūs pasiekėte kelionės tikslo pabaigą.

⁴ Kai vyriausybė uždeda antspaudą ant siuntos, kai geležinkelininkai uždeda antspaudą ant durų, to vagono nebuvo galima liesti, kol jis nepasieks savo paskirties vietos.

Kai Dievas uždeda Savo Antspaudą ant žmogaus, ir Antspaudas yra Šventoji Dvasia, kai Jis štai taip užantspauduoja žmogų, jis keliauja į savo Amžinąją paskirties vietą. Jis daugiau niekada, niekada nebegali grįžti atgal. Kadangi atminti, Efeziečiams 4:30 sakoma: „Neliūdinkite Dievo Šventosios Dvasios, kuria jūs esate užantspauduoti visiems laikams“. Suprantate, jūs esate užantspauduotas amžinai. Šventoji Dvasia jus užantspaudavo, Amžinai, į Dievo Karalystę. Dabar pagalvokite apie tai!

⁵ Tuomet, jūs, šėtonas smogs jums ir pasakys jums viską, ir apkaltins jus, ir—ir bandys priversti jus galvoti, kad nesate užantspauduotas. Bet neklausykite jo.

⁶ Taigi, jūs žinote, kad perėjote iš mirties į Gyvenimą. Jūs žinote, kad dalykus, kuriuos kadaise mylėjote, jūs daugiau jų nebemylite. Jūs žinote, kad įtikėjote kiekvienu Dievo Žodžiu. Jūs matėte Dievą, veikiantį tiesiai tarp mūsų, be . . . Neklystantys įrodymai, kad Jis yra didysis „AŠ ESU“. Jūs pastebėjote, kad viskas, kas buvo pasakyta Jo Vardu, viskas, kas buvo išpranašauta Jo Vardu, visada išsipildė būtent taip, kaip buvo pasakyta. Netgi mokslas, laikraščiai, nuotraukos, fotoaparatai, pasytojai, visa kita turi tai pripažinti. Suprantate, nepaisant to, nori jie to ar ne, Dievas, bet kuriuo atveju, verčia juos tai daryti, suprantate, kad tai būtų žinoma.

⁷ Taigi, kadangi tai maža grupelė. Atminkite, kad tai nėra didelė grupė, dėl kurios Jis ateina. „Nebijok, maža kaimenėle; tai jūsų Tėvo gera valia . . .“ Suprantate?

⁸ Aš noriu palikti jums sukrečiantį žodį, prieš tai, kai mes turėsime tarnautojų išventinimą. Ir tai labai sukrečiantis, bet tiesiog, kad jūs žinotumėte. Taigi, nesakau, kad tai tikslus skaičius, bet norėčiau palikti tai jums.

⁹ Aš nežinau, ar kas nors iš čia esančių žmonių yra kada nors matęs galvijų kryžminimą. Kur, aš tuo netikiu, bet stebėjau, kaip tai daroma. Ir mačiau, kaip jie paėmė vyriškos lyties spermą, tik tiek, kad būtų galima paliesti mažą, kaip dantų krapštukas, metaliniu daiktu, ir uždėti tai ant marmuro gabalėlio. Ir pasuka tuos padidinimo stiklus, kurie padidina tai, aš nežinau kiek kartų, kol ta sperma . . . Kur jūs nieko negalėtumėte pamatyti natūralia akimi, ar per paprastą padidinamąjį stiklą. Bet kai tai padidinama šimtą ar šimtą penkiasdešimt kartų, tame viename nedideliame spermos lašelyje jūs galite pamatyti galbūt nuo penkiasdešimties iki šimto mažų užuomazgų, šokinėjančių aplink. Be to, patelės spermoje yra tiek pat kiaušinėlių. Taigi, kai jie yra—yra sujungiami kartu, taigi, pirmieji du, kurie susitinka ir susijungia . . .

¹⁰ Tik vienas iš to milijono gyvens. Ar kada nors pagalvojote apie tai? Jie vienodi, ta pati užuomazga ir tas pats kiaušinėlis, abu lygiai tokie pat, bet tik vienas gyvens. Ir tai lemia ne tai, kas pirmas ten pateks. Nes kartais kiaušinėlis būna toli, pačiame gale, o užuomazga galbūt spermos viduryje, ir jie veržiasi vienas per kitą. Tam prireiks Proto, kad žinotų, ar tai bus berniukas ar mergaitė, rudaplaukis, juodaplaukis ar dar koks nors. Tai Dievo išrinkimas. Tai negali būti niekas kitas. Išrinkimas!

¹¹ Net ir natūraliame gimime yra išrinkimas, ar tai bus berniukas ar mergaitė, ar kas tai bebūtų. Ir kai ta maža užuomazga įsisuka į šį mažą kiaušinėlių, ir mažos uodegėlės nukrenta, tuo prasideda kūdikio stuburas, kad ir kas tai būtų;

gyvūnas, kūdikis ar kas tai bebūtų. Ir likusi dalis iš to milijono užuomazgų... Milijono kiaušinėlių, milijono užuomazgų - ir tik vienas gyvena. Visi vienodi, bet Dievas per išrinkimą pasirenka, kas gyvens, o likusieji žusta. Vienas iš milijono!

¹² Kai Izraelis paliko Egiptą, jie visi tikėjo vieno pranašo žinia. Jie matė Dievo ženklus per Mozę. Juos matė kiekvienas iš jų. Ir visi iki vieno išėjo iš Egipto, perėjo Raudonąją jūrą ir buvo Mozės pakrikštyti. Kiekvienas iš jų matė, kaip jį ištiko Dievo jėga, kai jis dainavo Dvasioje; ir kai Mirjam mušė tambūriną, lakstydama pakrante pirmyn ir atgal. Kiekvienas iš jų, kas vakarą valgė šviežią dangiškąją maną iš padangių. Kiekvienas iš jų gerė iš tos dvasinės Uolos, kuri buvo sudaužyta. Ir ten buvo du milijonai žmonių, kurie paliko Egiptą. Kiek iš jų pasiekė pažadėtąją žemę? Du. Vienas iš milijono! Kur jie visi? Jėzus pasakė, kad jie žuvo. „Jūsų tėvai trisdešimt metų valgė maną tyrlaukiuose, ir sakau jums, kad jie visi mirė“.

¹³ Taigi, ši vakarą pasaulyje yra apie penkis šimtus milijonų krikščionių, skaičiuojant katalikus, protestantus ir visus kitus. Jeigu Jėzus ateitų per tą Paėmimą, pagal tai, ką aš ką tik pasakiau, tai ši vakarą pasaulyje būtų dingę penki šimtai, Paėmime. Ir jie tikriausiai, tai kiekviena dieną, įskaičiuojant visas šalis, į kurias niekada nebuvo atsižvelgta. Taigi tai gali įvykti bet kuriuo metu, suprantate.

¹⁴ O, krikščionys, užsidėkime Dievo šarvus. Darykime viską, ką žinome, kad tarnautume Jam, mylėtume Jį ir lauktume to didingo laiko.

¹⁵ Taigi, tai nebus didžiulė milijoninė minia iš vienos kartos, kuri įžygiuos. To—to negali būti.

Taigi, atminkite, kiekvieną dieną baigiasi viena karta, kiekvieną dieną. „Kaip tai buvo Nojaus dienomis, taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjime, kur per vandenį buvo išgelbėtos aštuonios sielos“. Bet kiekviena diena kažkam baigiasi keturiasdešimties metų periodu, kažkam. Suprantate? Ir kiekvieną dieną, tiek daug yra užantspauduojama į Karalystę. Vieną dieną ateis paskutinė diena.

Dabar būkime tikri, kol esame sveiko proto. Ir bažnyčioje, ir tarp žmonių, kur Šventoji Dvasia įrodė Save, kad yra su mumis, būkime užtikrinti, kad viskas yra gerai ir išliks gerai Jo akivaizdoje.

¹⁶ Nesustokite. Nesiilsėkite nei dieną, nei naktį, kol ta atgaivinanti Jėga neišves jūsų iš pasaulio dalykų į Dievo Karalystę. O jūs, kurie tikrai esate atvesti į Dievo Karalystę ir atgaivinti Dievo Dvasios, kokie laimingi! Su džiaugsmo ašaromis turėtume dieną ir naktį klūpėti ant kelių dėkoti Dievui už tai, ką Jis padarė.

¹⁷ Ši vakarą mes šiek tiek pakeisime tarnavimą. Mes čia turime puikų brolių, brolių Capps. Jis atvyko pas mus iš Nazarėnų

bažnyčios. Ir aš manau, kad taip, broli Capps? Jis nori, kad ši vakarą būtų mūsų išventintas rankų uždėjimu.

¹⁸ Mes neturime dokumentų, kuriuos galėtume kam nors išduoti, tačiau esame pripažįstami kaip... Mes galime turėti dokumentus, bet mes tikime, kad tikro, išventinto tarnautojo dokumentai yra Danguje. Suprantate? Ir jis—jis turi teisę pamokslauti Bibliją tol, kol Dievas sutapatina jo gyvenimą su Biblija. Mes tikime, kad tai yra jo įgaliojimai.

¹⁹ Ir, taigi, brolis Capps buvo oficialiai išventintas Nazarėnų bažnyčioje, bet ši vakarą jis nori, kad vyresnieji ir taip toliau, uždėtų ant jo rankas, kad jis būtų išventintas ir neštų šią Žinią. Koks kilnus dalykas!

²⁰ Nuo tada, kai buvau Tusone, aš—aš girdėjau pranešimus, ir tokius nuostabius pranešimus apie tai, kaip brolis Capps čia, kaip jis padeda mūsų brangiam broliui Nevilui, kuris laiko Šviesos žvakę taip pat kilniai, kaip ir šie du vyrai. Mes dėjome rankas ant brolio Nevilo, bet ne ant brolio Capps. Ir aš noriu, kad tie, kurie yra tarnautojai, brolis Džeksonas ir kiti, jeigu jie yra čia, ir brolis Ruddell, bei čia esantys bažnyčios vyresnieji, jei jie dabar kelioms minutėms ateitų čia ir uždėtų rankas ant brolio Capps. Ir...

²¹ Taigi, mes randame, Biblijoje, kad jie darė tai tokiu būdu, jie dėjo ant jų rankas ir tuomet paskyrė juos. Taip jie pasielgė ir su Timotiejumi. Pasakė: „Ši dovana, kuri buvo tavyje, iš senelės Lois...“ Jie pastebėjo tai, kad tame žmoguje buvo dovana, atėjusi pas jį per presbiterius, per rankų uždėjimą.

²² Taigi, paskutiniųjų dienų brolija, paskutiniųjų dienų lietaus brolija, visa tai supainiojo. Jie galvojo, kad tai darydami jie davė jam dovaną. Ne, ta dovana jau buvo jame, ir jie tik uždėjo ant jo rankas kaip patvirtinimą, kad jie tiki, jog Dievas jau įdėjo į jį dovaną. Ir jie tai patvirtino rankų uždėjimu.

²³ Ir šie vyrai čia, šioje bažnyčioje, kurie, aš tikiu, savo sieloje turi Jo atgaivinačią Jėgą; jeigu jūs, broliai, dabar tiesiog ateitumėte, broli Ruddell ir visi kiti, esantys čia, bažnyčioje, vyresnieji ir iš aplinkinių seserinių bažnyčių, uždėti rankas ant brolio Capps, kad jis būtų išventintas mūsų priitarimu, šios auditorijos akivaizdoje ir išsiųstas pamokslauti Viešpaties Jėzaus Evangelijos, kur tik Dievas jį pašauks. Jis taps...

Jis jau yra vienas iš mūsų, per Gimimą. Jis vienas iš mūsų, nes jis patikėjo Žinia. Jis vienas iš mūsų, nes jis stovi už Žodžio Tiesą. Ir mes norime, kad brolis Capps būtų oficialiai išventintas jūsų akivaizdoje, uždėdant rankas, kad jis yra vienas iš mūsų.

Gerai, brolis Ruddell, brolis Capps, brolis Nevilas. Brolis Džiunior Džekson, bet kuris iš čia esančių kitų tarnautojų, nežinau, kiek jų yra. Aš ne... Manau, kad jie turi savo tarnavimus ši vakarą. Taigi, atekite tiesiai čia, broli Capps.

Dabar, kur brolis Hanter ir kiti iš Niujorko, aš . . . Brolis Anthony? Manau, kad jie grįžo atgal [Brolis Nevilas sako: „Ten gale yra brolis Anthony“—Red.]

Bet kuris iš jūsų, esančių čia, kurie esate su mumis, na, mes būtume laimingi, jei jūs dabar ateitumėte čia ir atsistotumėte kartu su mumis, pripažindami, kad mes tikime, jog brolis Capps yra . . .

Kiek iš jūsų čia esančių pažįstate brolių Capps? Pakelkite savo ranką. Gerai, nuleiskite ranką. Kiek iš jūsų tiki, kad jis yra Dievo tarnas? Pakelkite rankas. Mes mylime jį, kaip savo brolių.

²⁴ Taigi, tai nėra visiškai teisingas būdas, tai, ką mes vadiname iššventinimu, bet norėčiau, kad ši auditorija, aš negaliu sudainuoti šios dainos, bet norėčiau, kad jūs padėtumėte man pabandyti.

²⁵ Vieną dieną pranašas nuėjo prie altoriaus šventykloje. Ir kol jis buvo ten šventykloje . . . Jis buvo geras žmogus, bet jis tiesiog pasitikėjo karaliumi Oziju, ir jis buvo—jis buvo geras žmogus. Tačiau vieną dieną, šventykloje, patekęs į regėjimą, jis pamatė kažką tokio, ko niekada anksčiau nebuvo matęs. Jis matė Angelus su sparnais, skraidančius pirmyn ir atgal per pastatą, šaukiančius: „Šventas, šventas, šventas, Viešpats Dievas Visagalis!“ (Nagi, broli. Taip. Suprantate?) „Šventas, šventas, šventas, Viešpats Dievas Visagalis!“ (Ben.)

²⁶ Ir kai jis pamatė, šventyklos stulpai sujudėjo. Ir jis tarė: „Vargas man! Nes aš esu žmogus nešvariomis lūpomis“. Dievo Akivaizdoje jis pripažino, kad, nors ir būdamas pranašu, jis buvo neteisis. Jis pasakė: „Aš esu žmogus nešvariomis lūpomis, ir aš gyvenu tarp žmonių su nešvariomis lūpomis“.

²⁷ Ir vienas iš Angelų atskrido, paėmė degančią anglių, palietė jo lūpas ir tarė: „Pranašauk, žmogaus sūnau!“

Ar galėtumėte, sese, duoti mums akordą, jei galite. Kiek iš jūsų žino šią dainą? Paimkime vieną stulpelį. Gerai.

Kai deganti anglis palietė pranašą,
Padarydama jį tokį švarų, koks tik gali būti,
Kai Dievo Balsas paklausė: „Kas eis už mus?“
Tuomet jis atsakė: „Štai aš, siųsk mane“.

[Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . kalbėk, mano
Viešpatie,
Kalbėk, ir aš skubėsiu atsakyti Tau;
Kalbėk, mano Viešpatie, kalbėk, mano
Viešpatie,
Kalbėk, ir aš atsakysiu: „Viešpatie, siųsk
mane“.

Milijonai dabar miršta nuodėmėje ir gėdoje,
Įsiklausyk į jų liūdną ir skaudų šauksmą;
Paskubėk, broli, paskubėk, kad išgelbėti juos;

Greitai atsakyk: „Mokytojau, štai aš“.

Kalbėk, mano Viešpatie, kalbėk, mano
Viešpatie,
Kalbėk, ir aš skubėsiu atsakyti Tau;
Kalbėk, mano Viešpatie, kalbėk, mano
Viešpatie,
Kalbėk, ir aš atsakysiu: „Viešpatie, siųsk
mane“.

Tegul vyresnieji apeina aplink ir uždeda rankas ant brolio Capps. Visi palenkime savo galvas.

²⁸ Brangus Dieve, šventyklos stulpai vėl sujudėjo, ir matant atgaivinančio Gyvenimo Dvasią, veikiančią mūsų brolyje. Aš meldžiu, Dieve, kai jis jaučia tai iš Aukštybių, kai jam sakoma, kad jis turi eiti. Mes dedame ant jo rankas, kaip Tavo vyresnieji, Viešpatie, ir paduodame jam draugystės dešinę; ir dedame ant jo savo rankas, ir perduodame jam Dievo palaiminimus, kad Tu pateptum jo lūpas, jo mąstymą, visą jo esybę. Ir te jis neša šią Evangelijos Žinią į visus tuos užkampius ir kampelius, kur Tu jį pašauksi. Suteik tai, Viešpatie. Mes atiduodame Tau mūsų brolių, kaip Tavo tarną, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

²⁹ „Pamokslauk Žodį“, - mano jaunasis broli. „Laiku ir nelaiku; sudrausmink, pabark su visu pakantumu ir Mokymu“. Telaimina tave Dievas, broli.

³⁰ [Brolis Ben Bryant sako: „Broli Branhamai, ar negalėtumėte uždėti rankų ir ant manęs? Ar jie galėtų uždėti rankas ant manęs? Aš norėčiau būti pašvęstas“—Red.] Ar jūs . . . ? Aš nežinojau, kad jūs neturėjote.

Brolis Benas, čia, atvyko pas mus. Manau, kad jis jau kurį laiką pamokslauja. Tačiau, oficialiai jis nebuvo (aš maniau, kad jis buvo; štai dėl ko jį pakviečiau.) pašvęstas, ir ant jo nebuvo uždėtos rankos.

³¹ Taigi, brolio Beno žmona yra kažkur čia, ir ji yra brangus žmogus. Ji buvo pamokslininkė. O kai ji ir mūsų brolis susituokė, ir jis atsivedė ją į bažnyčią, kai ji pamatė ir išgirdo Žodį, nors puiki ponija, nuostabi asmenybė, bet kai ji pamatė, kad taip daryti moterims nedera, ji paliko tai; ir atrodė, kad tai perėjo jos vyrui. Teisingai. Tai apaštališka. Taip ir turėtų būti.

³² Brolis Benas, kaip suprantu, įrašo garsajuostes, kartu su savo žmona. Jie keliauja į re- . . . atokias vietas, toli į kalnus, į džiungles, ir jie paleidžia tas garsajuostes ir pateikia komentarus apie tas garsajuostes. Daugelį kartų jiems tenka bėgti, jie yra išvaromi, išmetami. Mes to ir tikimės. „Nes visi, kurie dievobaimingai gyvena Kristuje Jėzuje, kentės persekiojimus“.

³³ Kiek iš čia esančių pažįsta brolių Beną? Kiek iš jūsų tiki, kad jis yra Dievo tarnas, vertas šio palaiminimo, kurio mes prašome Dievo dėl jo? Matote, jis nėra mums svetimas. Jis buvo su mumis

daugelį metų. Aš pažįstu jį kaip nuolankų žmogų. Jis toks kaip ir aš; jis daro daug klaidų. Mes visi jas darome. Tai, kas man patinka apie brolių Beną yra tai, kad jis pasiruošęs klauptis ant kelių, kad viską ištaisytų.

Ir kai jis praeitą dieną išgirdo apie „*Santuoką Ir Skrybas*“, jis ir jo žmona buvo pasiruošę išsiskirti, nors jis myli ją, o ji myli jį, bet jie nori elgtis pagal Dievo Žodį. Jie nori daryti tai, ką sako Žodis. Aš meldžiu, kad Dievas palaimintų Beną ir jo žmoną, kad tarnautų Jam.

Uždėkime savo rankas ant mūsų brolio.

³⁴ Brangus Dieve, mes dedame rankas ant mūsų brolio Beno, kaip ženklą, kad mes mylime jį. Ir tikime, Viešpatie, kad jis nori atlikti darbą dėl Tavęs, kad būtų išsiųstas su šiomis garsajuostėmis, kad galėtų paleisti jas tolimuose kraštuose tarp kalnuose gyvenančių žmonių, kur daugelis iš mūsų tikriausiai niekada nepateks, bet vis dėlto Žinia turi pasiekti visą pasaulį. Mes meldžiame, kad Tu palaimintum mūsų brolių, ir suteiktum jam Savo Dvasią, ir tegul Ji nužengia ant jo. Ir vadovautų jam ir nukreiptų jį ir jo žmoną į tas vietas, kur galbūt ta vienintelė siela yra toli ten, ir durys negali užsidaryti, kol nebus įvesta ta vienintelė. Tu nesitenkini devyniasdešimt devyniomis. Turi . . . Turi būti įvestas kiekvienas vardas, kuris yra Knygoje. Padėk jiems, Viešpatie, kai mes uždedame ant jo rankas, kai susiejame jį su mumis kaip mūsų brolių. Ir mūsų pagalba bei malda už jį, eis kartu su juo. Ir mes meldžiame, kad Tu palaimintum jį, Viešpatie, kad ir kur jis eitų. Jėzaus Vardu. Amen.

Būk palaimintas, broli Benai! Mes, kaip tarnaujantys broliai, paduodame tau draugystės dešinę. Telaimina tave Dievas, broli.

³⁵ [Broli Earlas Martin sako: „Broli Branhamai, ar galėtumėte uždėti ir ant manęs rankas, paskiriant mane pastoriaus darbui?“—Red.] Džon Martin . . . [„Earl“.] Earl.

Kiek iš jūsų pažįsta Earlą Martin? Kiek iš jūsų tiki, kad jis yra Kristaus tarnas? Jis atvyko pas mus iš . . . Aš manau, pirma jis buvo sekmininkų grupėje, o dabar manau, kad jis yra pastorius ir darbuojasi savarankiškai.

³⁶ Pažįstų Earlą kaip tikrą Kristaus tarną. Aš niekada nepamiršiu vieno poelgio, kurių buvo daug, bet vienas poelgis su Earlu. Prisimenu, kaip vieną vakarą, kai aš buvau Dalase, Teksasas, jie paskambino jam; ar aš—aš manau, ne, tai buvo . . . [Sesuo sako: „Beaumont“—Red.] Beaumonte, Teksasas, teisinai, sese. Ir jie—jie . . . Jo kūdikis gulėjo bimirštantis, ir jie manė, kad jis jau miręs. Jis daugiau nebekvėpavo. Ir Earlas prasmuko į mano kambarį, kaip tėtis, susigužęs, pasilenkė prie manęs, nes aš gulėjau lovoje. Susmuko; jis apkabino mane ir tarė: „Broli, aš tikiu, kad esate Dievo pranašas. Aš visada tuo tikėjau. Ir jeigu jūs tik ištarsite žodį, nors mano kūdikis ir miręs, tačiau jis gyvens“. Ir jo kūdikis atgijo ir gyvena.

37 Ar jūs tikite, kad jis vertas šių tikinčiųjų draugystės dešinės? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

Melskimės, broliai, kai mes uždedame ant jo rankas.

38 Maloningas Dangiškasis Tėve, mes vėl dedame rankas ant mūsų brolio Martin. Mes siunčiame jį, Viešpatie, į tolimiausius kraštus, į kuriuos Tu paskyrei jam keliauti; kur tai bebūtų, daug ar keletas, ar tai būtų vieškeliai, greitkeliai, pamiškės. Kur tai bebūtų, Viešpatie, Tavo palaiminimai tebūna su juo. Mes dedame ant jo rankas, prašydami jam Tavojo pagreičio ir suteikdami jam savo palaiminimus, kad Dvasia, kuri yra ant mūsų, Viešpatie, eitų su juo, vestų jį ir nukreiptų jį pas paklydusias sielas, esančias pamiškėse ir greitkeliuose. Mes siunčiame jį, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Telaimina jus Dievas, broli Martin. Dabar eikite, ir Viešpats tebūna su jumis.

39 Tuo pačiu tikslu? [Brolis Richardas Blair kalbasi su broliu Branhamu—Red.] Ričardas, tai jūsų vardas? [„Teisingai. Richardas Blair“.] Kiek iš jūsų pažįstate Ričardą Blair? Kiek iš jūsų tiki, kad jis yra Dievo tarnas? Jis atvyko iš Jungtinės Sekmininkų bažnyčios grupės.

Ir brolis, brolis Blair, aš prisimenu didį jo pašaukimą. Prisimenu tuos laikus, kai brolis Blair nenorėjo, nenorėjo manimi tikėti, nes su juo darbavosi dvasia, kuri jam sakė, kad aš esu apgavikas. Ir kol jis sėdėjo tiesiai ten susirinkime, Šventoji Dvasia apsisuko ir atskleidė tai. Ir jis buvo beveik prie visiško išsekimo ribos, ir tai jį privedė prie tokios būsenos.

Ir prisimenu, kaip kartą man paskambino jo miela žmona. Ji pasakė: „Brolis Branhamai, aš manau, kad Ričardas mirs“. Ir ji turėjo, manau, skarelę. Ji nuėjo ir uždėjo ją ant jo, kaip aš jos prašiau, ir pasimeldė. Ir štai jis.

40 Mažas kūdikis pateko į avariją, ar, [Brolis Blair sako: „Mano sūnus“—Red.] jo sūnus, pateko į avariją, ir jie nesuteikė daug vilčių, dėl smegenų sutrenkimo. Ir pasimeldus, net telefonu, kūdikis pasveiko.

Ar jūs tikite, kad brolis Blair yra tikras Kristaus liudytojas? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Jūs melskitės, kad jūsų palaiminimai būtų su juo.

Broliai, uždėkite ant jo rankas.

41 Brangus Dieve, patvirtink mūsų mielą ir kilnų brolių, Tavo tarną, kuris net išėjo iš savo grupės, kad vaikščiotų Šviesoje. Tėve, mes meldžiame, kad Tu palaimintum mūsų brolių Blair, kai uždėję ant jo rankas, mes siunčiame jį su mūsų palaiminimais ir mūsų pritarimu, ten, kur Tu jį pašauksi, Viešpatie, kad ir koks tai būtų darbas. Te Tavo Dvasia lydi brolių Blair. Vesk jį ir nukreipk jį pas šio pasaulio paklydusius ir mirštančius, kad jis padėtų surasti tą paklydusią avelę, kad galėtų sugražinti ją

atgal į avidę. Kad ir kas tai būtų, kad ir ką tu esi jam paruošęs, Viešpatie, mes tiesiog prašome, kad Tavo Dvasia lydėtų jį ir vestų per visą jo gyvenimo kelionę. Mes esame jo broliai. Paduodami jam draugystės dešinę ranką, mes prašome Tavęs eiti su juo, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Draugystės dešinė! Telaimina jus Dievas, broli Blair. Mes esame su jumis visu šimtu procentų, meldžiamės už jus ir padarysime viską, ką galime, kad padėtume jums. Telaimina jus Dievas.

⁴² [Brolis Merlinas Anthon sako: „Prašau to paties, broli Branhamai, dėl pašventinimo“—Red.] Ką sakote? [„Pašventinimo“.] Kas jūs? [„Merlin Anthon“.] Merlin Anthon. [„Aš esu bažnyčioje“.] Kur? [„Čia, bažnyčioje“.] Bažnyčioje. Ar kas nors pažįsta brolių Merlin Anthon? Jis man nežinomas. [„Iš Išgelbėjimo Armijos. Prisimenate mane?“] O, taip. Atleiskite man, broli.

Iš Išgelbėjimo Armijos, teisingai, prisimenu jį. Žinoma, dabar pažinau jį. Aš tiesiog. . . Tiesiog tuomet, tuo metu jo veidas man pasirodė nepažįstamas. Kiek iš jūsų žino, kad jis yra Dievo vyras? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Kiek iš jūsų tiki, kad—kad Dievas dirba su juo? Pakelkite savo ranką. [„Amen“.] Ar pasimelsite už jį? [„Amen“.]

⁴³ Taigi, broli, mes žinome, kad jūs esate iš didelės žmonių grupės, Išgelbėjimo Armijos, jie yra puikūs žmonės. Bet, ir, bet Išgelbėjimo Armija atlieka didelį darbą gatvėje. Mes nieko negalime pasakyti prieš nazarėnus, sekmininkų bažnyčią ar Išgelbėjimo Armiją, ar bet kurią iš jų; jie yra mūsų broliai. Bet, matote, mes tikime, kad esame didžios Žinios nešėjai būtent šiai valandai, kurioje mes gyvename. Ar jūs norite tai daryti kartu su mumis? [Brolis Anthon sako: „Amen“—Red.]

Palenkime savo galvas, kol mes uždėsime rankas ant mūsų brolio.

⁴⁴ Brangus Dangiškasis Tėve, Tu esi Tas, kuris pašauki. Tu esi Tas, kuris atgaivini Žodį, kad jie galėtų patikėti. Ir mes dedame savo rankas ant mūsų brangaus brolio, patvirtindami savo tikėjimą, kad Tu esi su juo ir jam padėsi. Mes kartu su juo siunčiame savo palaiminimus, nes tikime, kad iš mirties perėjome į Gyvenimą ir dabar savo širdyse turime atgaivinančią Jėgą, iš Dievo malonės, mes dedame rankas ant mūsų brolio ir siunčiame jam savo palaiminimus, kad Tu vestum jį ir vadovautum jam, ir nukreiptum jį į kiekvieną žemės kertele, Viešpatie, į kurią Tu jam paskyrei eiti. Te Tavo Dvasia eina su juo ir suteikia jam sveikatos, stiprybės ir sėkmės jo tarnystėje, nes mes siunčiame jį Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

⁴⁵ Telaimina jus Dievas, broli. Tai dešinioji draugystės ranka, žinote, broliai paspauskite jam ranką, broliai, štai taip. Taigi, tai jūs. . . Gerai, telaimina jus visus Viešpats.

⁴⁶ [Brolis Carrell sako: „Aš—aš dar niekada nebuvo oficialiai pašventas. Norėčiau, kad jūs uždėtumėte ant manęs rankas, Jėzaus Vardu“—Red.] Jūs, kaip tik norite. Ir jūsų. . . [„Laikas atėjo, ir taip pat, kaip ir jiems.“] Taigi, koks jūsų vardas? [„Brolis Carrell, iš Cincinnati“.] Brolis Carrell.

[Brolis Carrell sako: „Aš buvau išventintas tarnautojas, bet negalėjau sutikti su broliu, kuris pašventino ir moteris kaip tarnautojas, ir turėjau nuo to pasitraukti“—Red.]

Tai brolis Carrell iš Cincinnati. Ar kas pažįsta brolių Carrell, pakelkite savo. . . Kadangi yra iš Cincinnati, tai aš abejoju, ar kas nors pažįsta. Jis sako, kad buvo su grupe, ir ta grupė norėjo išventinti moteris, kaip tarnautojas. Jis negalėjo to pakęsti, ir turėjo pasitraukti nuo jų.

Būtent taip ir aš pasitraukiau iš Misionierių baptistų. Daktaras Roy E. Davis, kiek iš jūsų esate girdeję jį? Žinoma, jūs girdėjote, suprantate. Jis norėjo išventinti kai kurias moteris, kaip pamokslininkes, o aš pasakiau: „Ne, pone. Kaip vyresnysis, - pasakiau, - aš sąmoningai negaliu to daryti. Tai prieštarauja Dievo Žodžiui“.

⁴⁷ Aš jūsų nepažįstu, broli Carrell. Bet remiantis jūsų liudijimu, ir ta Tiesa, už kurią jūs stovite. . . Mes nieko neturime prieš tas moteris. Jos yra seserys. Mes mylime jas. Bet mes tikime, kad jos turi savo vietą, ir turi ten pasilikti. Suprantate? Ir mes tikime, kad jos savo vyrui yra mylimosios, pagalbininkės. Ir jokių būdu. . . Mes manome, kad jos yra didžiausia dovana, neskaitant išgelbėjimo, kurią Dievas kada nors davė vyriui. Bet pagal Dievo Žodį jai ne vieta už sakyklos. Remdamiesi tuo pagrindu ir jūsų tikėjimu Dievu, mes uždėdame ant jūsų rankas, kaip draugystę, kad eitumėte su mumis.

Uždėkime ant jo rankas.

⁴⁸ Mūsų brangus Dangišskasis Tėve! Šis jaunuolis, aš beveik žinau, kaip jis jaučiasi. Jis buvo išstumtas dėl tikros Tiesos. Kad: „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu“. Taigi mes dedame ant jo rankas, suteikdami jam mūsų palaiminimus. Tė Tavoji Dvasia vadovauja jam, veda jį ir nukreipia jį per visą gyvenimo kelionę ten, kur tik Tu jį siųsi, Viešpatie. Tegul jis žino, kad mes meldžiamės už jį, ir būsimė jam pagalba, palaikysime jį tol, kol jis stovės už Tiesą. Suteik tai, Viešpatie. Mes siunčiame jį, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Telaimina jus Dievas, broli Carrell.

Ką tik rankas ant jūsų uždėjo skirtingi broliai. Ir tuo, kiekvienas tarsi ištiesia dešinę draugystės ranką.

⁴⁹ Brolis Ruddell, čia, niekada nebuvo oficialiai išventintas čia, bažnyčioje. Ar gali. . . Kiek iš jūsų pažįsta brolių Ruddell? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Mes visi jį pažįstame. Kiek iš jūsų žino, kad jis yra Dievo vyras? [„Amen“.]

Brangus Dangiškasis Tėve, mes, kaip Tavo vyresnieji, uždedame rankas ant šio brolio, kuris perėjo per gilius ir klampus vandenis. Jis matė, kaip jo susirinkimas atkrito. Jis matė daugybę dalykų, bet vis tiek tiki. Nors . . . ? . . . Mes uždedame ant jo rankas ir perduodame jam mūsų palaiminimus. Patepk jį, Viešpatie, galingai Žodžiu, Viešpatie, ir siųsk jį į kiekvieną žemės kampelį! . . . ? . . . te būna ant jo ir te padeda jam. Ir siųsk jį, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

⁵⁰ Broli Ruddell, jums visada ištiesta dešinė draugystės ranka. Aš pažįstu brolių Ruddell. Atrodo kaip—kaip mano sūnus. Jo tėtis ir aš, motina, taip seniai pažįstame vienas kitą. Ir aš žinau, kad brolis Ruddell yra Dievo tarnas. Aš tarnavau kartu su juo. Telaimina jus Dievas, broli Ruddell.

⁵¹ Koks jo vardas? Kas jūs, broli? [Kažkas sako: „Brolio Martin svainis“—Red.] Brolio Martin, jūs pažįstate jį, broli Martiną?

Koks jūsų vardas? [Brolis sako: „Gerb. McComas“—Red.] Brolis McComas. Manau, kad iš čia esančių niekas jo nepažįsta, bet jis yra . . . Taip, šis vyras pažįsta jį, brolis Tyler. Ir jis atvyko, kad . . . uždėtų ant jo rankas, kad jis būtų Evangelijos nešėjas. Broli McComas, iš kur jūs, broli McComas? [„Rokfordo, Ilinojus“.] Rokfordas, Ilinojus. [„Jūs praeitą savaitę paskambinote į mano namus, ar praėjusio pirmadienio vakarą, ir meldėtės už mano žmoną“.] O, ar taip? Iš Tusono. [„Tusonas, Arizona“.] O, dabar aš prisimenu tą skambutį. [„Kitą rytą ji atsikėlė“.] Šlovė Viešpačiui!

[Brolis Martin kažką sako broliui Branhamui—Red.] Ką sakote? [„Mano jaunesnioji sesuo“.] Jūsų sesuo. [„Ji dabar čia. Buvo paralyžiuta“.] Taigi, dabar ji yra čia, iš Tusono, aną vakarą už ją buvo meldžiamasi telefonu. [„Paralyžiuta“.] Par- . . . [„Ji buvo paralyžiuta, ir ji dabar yra čia“.] Prieš keletą vakarų ji buvo paralyžiuta, o dabar ji yra čia. Brolis Martinas tai žino, drauge. Nenuostabu, kad jis nori priimti Žinią!

Uždėkime rankas ant mūsų brolio.

⁵² Brangus Dieve, kartu su kitais aš dedu rankas ant Tavo tarno, ir duodu jam savo draugystės dešinę, meldžiu, kad Dievo palaiminimai būtų . . . ? . . . kuo Tu esi jį paskyręs. Te Tavo palaiminimai būna ant jo, vadovaudamas jam ir nukreipk jį, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Draugystės dešinė, mano broli, ir visa tai tebūna su jumis. Te Dievas būna su jumis.

⁵³ [Kažkas sako: „Broli Branhamai?“—Red.] Taip, broli? [„Aš turiu dar vieną, kuris taip pat nori šito“.] Gerai, pone. Manau, kad tai . . . [„Brolis Darris“.] Brolis Darirs. Aš ne . . . [„Aš pažįstu brolių Earl ir brolių Brever“.] Šis vyras yra brolis Darris. Iš kur jūs, broli? [„Juodoji Uola, Arkanzasas“.] Juodoji Uola, Arkanzasas. Brolis . . . [„Aš pažįstu jį, broli“.] . . . pažįstu jį. Kažkas dar čia, manau, pasakė . . . Brolis Brever. Manau, kad šį rytą aš buvau su

jais susitikęs. Ir—ir sesuo Vayle, spėju, brolis Vayle, ir tie, kurie jį pažįsta ir žino jį, esant Dievo vyru, Dievo tarnu. Nuostabu!

⁵⁴ Na, o dabar mano brangus broli, būdamas Žinios nešėju, mes norime, kad žinotum, jog mes palaikysime jus ir padarysime viską, ką galime. Mes melsimės už jus, kad ir jūs taip pat neštumėte šią Žinią į pačius tolimiausius kraštus ten, kur Dievas yra paskyręs jus keliauti.

Uždėkime rankas ant mūsų brolio Darris.

Brangus Dieve, mes dedame rankas ant savo brolio, paduodami jam draugystės dešinę, ir siunčiame jį Jėzaus Kristaus Vardu, kad Tu jį pateptum. Ir...?..duodame jam draugystės dešinę!...?..Ir te Tavo Dvasia eina su juo, ir vadovauja jam, ir nukreipia jį, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Telaimina jus Dievas, broli.

⁵⁵ Taigi, manau, brolis Anthony. Daugelis iš jūsų pažįstate brolių Anthony. Jis su mumis čia jau ilgą laiką. Aš žinau, kad jis yra Kristaus tarnas. Manau, kad jis yra pasišventęs jaunas vyras. Ant jo niekada oficialiai nebuvo uždėtos rankos. Jis nežinojo, kad tai bus, draugai. Suprantate? Bet dabar kaip tik yra gera proga. Taigi mes uždėsime rankas ant brolio Anthony ir tiesiog ištiesiame jam draugystės dešinę. Išvėntinimą turi atlikti Dievas. Tai tik tam, kad jis žinotų, ir jūs žinotumėte, jog mes tikime šiuo broliu ir mylime jį, ir jis yra vienas iš mūsų, Žinioje. Ir mes norime, kad jis turėtų Dievo palaiminimus, ir tai, ko mes prašome dėl jo. Melskimės, kai mes uždėdame savo rankas ant brolio.

⁵⁶ Brangus Dieve, šis nuolankus Tavo tarnas italas, Viešpatie, ateina šį vakarą, kad ant jo būtų uždėtos rankos ir jam būtų oficialiai ištiesta bažnyčios draugystės dešinė. Viešpatie, te Tavo didi Jėga siunčia šį jaunuolį į tas žemės vietas ir kampelius, į kuriuos Tu jį pašaukei. Ir te jis eina ir išlaisvina tuos žmones iš nuodėmės bei ligų ir tarnauja Tau, Viešpatie, per visas savo gyvenimo dienas. Vesk jį, vadovauk jam. Te mūsų palaiminimai lydi jį, kai mes siunčiame jį, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Telaimina jus Dievas.

⁵⁷ [Kažkas kalba su broliu Branhamu—Red.] Hm? O, nežinau. Mes esame prisijungę prie telefono; penkiasdešimt centų už minutę. Ar čia dar yra kas nors, kas norėjo... .

Ateikite čia ir pasakykite savo vardus, kas jūs esate, broliai, tiesiog į mikrofoną *čia*. Tiesiog pasakykite jiems. [Kiekvienas brolis pasako savo vardą, „Pat Tyler“, „Claude Boggess“, „Dale Potter“, „...?.. Henasey“, „Džeimsas Humes“, „Earl Horner“—Red.] Ar tai jie? [Kažkas sako: „Taip“.] Mano broliai.

Šie vyrai, ar jūs tikite, kad ši Žinia yra Tiesa iš Dievo Žodžio? [Broliai sako: „Amen“—Red.] Ar tikite tuo visa savo širdimi? [„Amen“.] Gerai. Jūs norite ir manote, kad jei mes uždėsime ant

jūsų rankas. . . Mes norime, kad jūs žinotumėte, jog mes esame su jumis ir padarysime viską, ką galime, kad jums padėtume.

O dabar noriu, kad jūs, broliai, dabar ateitumėte tiesiai čia, kad aš taip pat galėčiau uždėti ant jų rankas. Ir visi palenkime savo galvas, kai mes uždedame ant jų rankas.

Brangus Dieve, čia yra žmonių grupelė. Aš dedu rankas ant kiekvieno iš jų, Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus Vardu. Ir Tu, Kuris pašaukei juos būti tarnautojais, kad jie pamokslautų, Viešpatie, per visas savo gyvenimo dienas, ir . . . ? . . . pamokslautų Evangeliją visai kūrinijai. Mes ištiesiame jiems draugystės dešinę ir meldžiame, kad Tavo palaiminimai lydėtų juos, Viešpatie, kai mes juos laiminame, siųsdami savo palaiminimus. Te jie keliauja į visus žemės kampelius, į kuriuos Tu juos pašaukei keliauti. Te jie darbuojasi ir tarnauja Tau pagal tas pareigas, į kurias Tu juos pašaukei. Te jie būna drąsūs ir tikri Dievo tarnai. Suteik tai, Viešpatie. Ir mes prašome to Jėzaus Kristaus Vardu.

⁵⁸ Telaimina jus Dievas, kiekviena, broliai. Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas, broli. Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas, broli Humes. Viešpats tebūna su jumis, su kiekvienu.

Tebūna palaimintas ryšys, kuris suriša
Mūsų širdis krikščioniška meile;
Giminingų minčių bendrystėje
Kuri panaši į tą, esančia Aukštai.

⁵⁹ Argi Jis ne nuostabus? Tik pagalvokite, kiek tarnautojų ši vakarą yra čia, kuriems buvo uždėtos rankos!

⁶⁰ Nežinojau, kad esame prisijungę prie šio telefono. Jei žmonės, esantys ten, atleis man už tai; aš to nežinojau. Suprantate? Aš tiesiog nežinojau, kad ši vakarą jie ketino prijungti ši nedidelį pamokslą. Bet mes. . .

⁶¹ Dabar mes skaitysime Žodį, melsimės ir iš karto pereisime prie pamokslu, kur jaučiu, kad Šventoji Dvasia nori, jog ši vakarą jums perduočiau.

⁶² Ir dabar, kol mes atsiverčiame. . . kaip tema, aš paskelbsiu ją po minutės. Atsiverskime Skaičių 22-ą skyrių, 31 eilutę. Skaičių 22:31, temai. Kol atsiverčiate, jeigu jums patinka skaityti, perskaitykite tai arba pasižymėkite.

⁶³ Aš noriu, kad dabar jūs visi prisimintumėte mane, kol, tikiuosi, vėl su jumis pasimatysiu šią vasarą, jei Viešpats panorės. O jei kas nors nutiks ir man nepavyks išvykti į užsienį, aš grįšiu. Bet dabar mes tikime, kad, kaip visa tai susiklostė, kad Šventoji Dvasia dabar siųs mus į tą kelią, kurį Jis pati išsirinko mus siųsti. Ir tokiu būdu mes norime tai padaryti. Telaimina Viešpats!

64 Tėve, mes ruošiamės skaityti Tavąjį Žodį. Ar Tu palaiminsi Jį ir patepsi Jį, kad suprastume, mes prašome Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

65 Skaičių Knyga, 22-as skyrius ir 31-a eilutė.

Ir VIEŠPATS atvėrė Balaamui akis, ir jis pamatė VIEŠPATIES angelą, atsistojusį kelyje, ir jo rankoje ištrauktą jo kalaviją; ir jis nulenė savo galvą ir krito veidu į žmę.

66 Taigi, perskaičius tai, kad sukurti kontekstą, aš noriu paimiti temą: „Ar Dievas Kada Nors Pakeičia Savo Nuomonę Apie Savo Žodį?“

67 Tai gana rimtas tekstas, ir tai didi Tiesa, kurią turėtume suprasti. Ar gali Dievas ką nors pasakyti ir tuomet sakyti: „Atsiprašau, kad Aš tai pasakiau“? Ar gali Dievas atsiimti Savo Žodį, po to, kai Jis ištarė Jį?

68 Taigi, šiame teiginyje čia, šį teiginį pasirinkau todėl, kad tai vienas iš Biblijos teiginių, kur skaitytojas, bando išvelgti ar bando pasakyti, kad Dievas keičia Savo nuomonę; tai labiau, nei bet kurioje kitoje man žinomoje Biblijos vietoje, atrodo, kad Jis pakeitė Savo nuomonę, nes Jis pasakė Balaamui vieną dalyką, o paskui pasakė jam kitą. Ir dabar, daugelis žmonių bandė padaryti Balaamą tiesiog, o, aiškiaregiu ar kažkuo. Bet Balaamas nebuvo aiškiaregys. Jis buvo Viešpaties pranašas.

69 Taigi, pirmiausia, mes ketiname bendrais bruožais apibūdinti pamokslą. Izraelis buvo savo kelionėje iš Pales- . . . iš Egipto keliavo į Palestiną. Ir Viešpats buvo su jais, ir jie buvo . . . Kiekvienas priešas, pakilęs prieš Izraelį, buvo patrauktas iš kelio, nes Dievas pasakė, kad Jis siųs pirma jų širšes ir išvarys priešą, tol, kol jie eis paklusdami Jo įsakymui. Darbas niekada nebuvo per didelis. Amalekiečiai, to meto milžinai, Izraeliui nieko nereiškė. Nors jie buvo mažo ūgio žmonės, bet jie ėjo su TAIP SAKO VIEŠPATS. Taigi, kad ir koks buvo pasipriešinimas, Dievas visada žiūrėjo, kad Jo pažado Žodžiai niekada neapviltų Izraelio.

70 Ir Senojo Testamento Izraelis yra Naujojo Testamento Nuotakos provaizdis, išeinančios iš pasaulio, žygiuojančios keliu į Kanaaną, ar Kanaanas, Tūkstantmetis, į kurią mes einame.

71 Taigi, dabar, mes pastebime, kad Moabas čia yra bažnyčios provaizdis. Ir Moabas . . . Jie ką tik nužudė keletą karalių ir sutriuškino priešą, viską išžudė, užėmė šalį ir pasiekė Moabą. Taigi, Moabas jokiū būdu nebuvo pagonių tauta. Moabas buvo tauta, kuri tarnavo tam pačiam Dievui, kuriam tarnavo ir Izraelis. Ir Moabo kraštas, originaliai buvo kilęs iš sūnaus, kuri Lotui pagimdė jo paties duktė. Ir jis, būdamas šios tautos ikūrėjas, organizavo savo įžymybes ir taip toliau, iš jų padarė didelę tautą, kuri dauginosi ir plėtėsi.

⁷² Ir dabar, Izraelis buvo iš Abrahamo sėklos, ne iš Loto. Izraelis buvo kilęs iš Izaoko, Jokūbo. Izraelis kilo iš tų dvylikos Jokūbo giminių, kurios vėliau buvo pavadintos „Izraeliu“, nes jis grūmėsi su Viešpačiu. O Moabas čia. . .

⁷³ Taigi, kalbėdamas apie tai, ir tiems, kurie klausosi telefonu, pirmiausia noriu pasakyti, kad aš—aš nenoriu būti kritiškas, ir tikiuosi, kad toks nešu. Bet Žinia, kuri buvo man duota, aš turiu būti ištikimas šiai Žiniai, kitaip būsiu veidmainis. Suprantate? Aš—aš negaliu kalbėti daugiau, nei tai, ką esu siūstas pasakyti.

Ir aš—aš manau, kad šiandien didžiausias krikščioniškos visuomenės priešas yra organizuotos bažnyčios. Aš tikiu visa savo širdimi, kad galiausiai tai susiformuos į žvėries ženklą, ką aš galiu, manau, kad galiu tai įrodyti Biblija su Dievo pagalba. Aš jau tai padariau. Kad, tai susiformuos į žvėries ženklą, į bažnyčių federaciją. Nes Dievas niekada, jokių laikų, nepripažino išsventintos bažnyčios, organizuotos bažnyčios, niekada. Jis niekada to nepripažino.

Ir kiekvieną kartą, kai žmogus sukurdavo organizaciją, Dievo Dvasia palikdavo tai ir daugiau niekada nebegrįždavo. Paklauskite bet kurio istoriko, arba patys galite perskaityti. Niekada! Kai jie susiorganizuodavo, Dievas padėdavo tai ant lentynos, ir štai kur tai pateko; nuo tada ten ir pasiliko. Jie augo narių skaičiumi, bet niekada nepabudo Dvasioje; niekada, daugiau niekada.

⁷⁴ Moabas čia, yra štai tokių provaizdis, nes jie buvo organizuota tauta; savo žemėje, kaip ir savo denominacijoje. Ir ten turėjo savo religijas, o jų religija buvo tokia pati religija, kurią turėjo Izraelis. Jie buvo moabitai ir tikėjo Jehova Dievu, bet jie buvo organizuota žmonių grupė.

⁷⁵ Ir dabar, kaip jie simbolizuoja fizinę bažnyčią, Izraelis simbolizuoja dvasinę bažnyčią jos kelionėje. Taigi, Izraelis nebuvo organizuota tauta. Tol, kol jie sekė Dievu, jie buvo nepriklausomi. Jie tapo klajokliais, neturinčiais kur eiti. Kur tikėjo Ugnies Stulpas, jieėjo kartu su Juo. Jie nebuvo organizuota tauta. Jų tarpe veikė organizmas, nes apipjaustymas jiems tai suteikė, pagal Dievo įsakymą, bet tuo metu niekada nebuvo organizuota tauta. Kai galiausiai jie tapo organizuota tauta, štai kur jie krito ir atmetė savo Mesiją.

⁷⁶ Ir dabar mes visada randame, kai tos kūniškos ir dvasinės, kai susitinka bažnyčių ir organizacijų dvasios, visada įvyksta konfliktas. Niekada nėra buvę kitaip. Tai visada konfliktai. Nes mes matome, kad tame slypi pavydas. Ir tas pavydas, jis sukelia kūniškus sugretinimus, pamėgdžiojimus. Ir mes randame tai šiandien, kaip tai buvo ir anuomet. Kai Dievas ką nors padaro dėl kokio nors asmens, visi stengiasi kopijuoti būtent tai, ką Dievas padarė tam asmeniui. Suprantate, tai sukelia konkurenciją, ir dėl to atsiranda kūniškumas. Ir tada, jeigu jie, kita pusė, negali

pasiekti dvasinių rezultatų, tuomet jie imasi politinės valdžios arba kažką pakeičia, kad sujauktų žmonių protus ir pritrauktų paskui save mokinius.

⁷⁷ Būtent tai ir įvyko pačioje pradžioje; kaip Kainas ir Abelis, abu vaikinai čia žemėje. Ir kai Abelis paaukojo Dievui geresnę auką nei Kainas, ir Dievas patvirtino Abelį, nužengdamas ir priimdamas jo auką, tai sukėlė Kaino pavydą, nes jis pavydėjo savo broliui ir nužudė savo brolių.

⁷⁸ Tai prasidėjo pačioje pradžioje, kai kūniškas ir dvasinis. . . Tačiau Kainas ir Abelis garbino tą patį Dievą, jie abu pastatė tokius pat aukurus ir abu garbino tą patį Dievą toje pačioje bažnyčioje, prie to paties aukuro. Tačiau Kainas iš kūniškų paskatų atnešė žemės vaisių ir padėjo juos ant aukuro kaip auką, manydamas, kad tai tikrai pasiteisins prieš Dievą kaip atpirkimas. Taigi jis tikriausiai atnešė, kaip šiandien žmonės galvoja, „obuolius, kuriuos valgė Adomas ir Ieva, ir tai buvo nuodėmės priežastis“. Ir, kaip ten bebūtų, aš manau, kad jie dabar priėjo iki „granato“ ar kažko. Kai kurie iš jų ne taip seniai pasakė, kad tai buvo kažkas kita.

⁷⁹ Ir, tačiau Abelis turėjo teisingą auką. Jis žinojo, kad tai padarė kraujas, taigi jis atnešė avinėlį. Ir kai Dievas priėmė jo, taigi, Abelis tikėjimu, per apreiškimą, ne koku kitu būdu. Biblija dar nebuvo parašyta. Taigi, jūs matote, teismo pradžia yra Dievo apreiškioji Tiesa, ir ant jos pastatyta visa gyvojo Dievo Bažnyčia.

⁸⁰ Vieną dieną Jėzus, nulipdamas nuo kalno, paklausė Savo mokinių: „Kuo žmonės sako mane, žmogaus Sūnų, esant?“

„Vienas sako, kad Tu Mozė, o kiti sako, kad Tu Elisas, ar Tu esi Jeremijas, ar vienas iš pranašų“.

Jis paklausė: „Bet, kuo jūs sakote Mane esant?“

⁸¹ Tai, kai apaštalas Petras, Dievo įkvėptas, Dvasios atgaivintas, išsakė šį didingą teiginį: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“.

⁸² Atkreipkite dėmesį į teiginį. „Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau, ne kūnas ir kraujas tau apreiškė tai. Mano Dangiškas Tėvas tau apreiškė tai. Tu esi Simonas. Ant šios uolos. . .“

Kokios uolos? Taigi, katalikai sako: „Ant Petro, uolos, mažojo akmens“. Ir protestantai sako: „Ant Kristaus, Uolos“.

Ne tam, kad išsiskirti; bet tai buvo ant apreiškimo, kurį gavo Petras, tai Kas Jis buvo. „Niekas negali ateiti pas Mane, - pasakė Jėzus, - jei Mano Tėvas jo nepritrauks. Ir visi, kuriuos Tėvas Man davė, ateis pas Mane“.

„Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“.

⁸³ „Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau; ne kūnas ir kraujas tau apreiškė tai, bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje. Ant

šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės“. Dvasiškai apreikštas Dievo Žodis!

⁸⁴ Atkreipkite dėmesį, Abelis, tikėdamas Dievu, atnašavo geresnę auką. Ir kūniškas tikintysis manė, kad tai buvo jo paties rankų darbai, kad tai jo vaisiai ir jo nuostabi auka, kurią jis atnešė, kad Dievas pripažins ją, ir tai sukėlė konfliktą.

Mes randame, kad Abrahamas ir Lotas neišvengė konflikto.

⁸⁵ Mes randame, kad Mozė ir—ir Datanas, Kora, turėjo tą patį konfliktą.

Mozė, pašventintas pranašu su Viešpaties Žodžiu, patvirtintas, kad jis buvo išrinktas būti jų valandos vadovu, ir kad Abrahamas pažadėjo visus šiuos dalykus, ir čia Mozė padarė būtent tai, ką Dievas pasakė, kad įvyks.

Ir Kora, būdamas kūniškas, norėjo tarp jų sukurti organizaciją. Jis norėjo sudaryti žmonių grupę. O Dievas neturi reikalų su tokiais žmonėmis. Tai parodo tiesiai ten, toje Rašto vietoje, šiandieninės kelionės provaizdis, kad organizacija nėra tai, ką Dievas paskiria. Nes, vos tik Kora tai padarė, jis pasakė Mozei: „Tu per daug prisiimi sau“. Kitaip tariant: „Visas susirinkimas yra šventas! Na, tu sakai, kad esi vienintelis šventas žmogus. Tu neturi teisės taip elgtis. Tu bandai padaryti save kažkuo dideliu. Mes visi esame šventi. Mes visi esame Dievo vaikai“.

⁸⁶ Ir Mozė tiesiog nususuko ir nuėjo. Jis paklausė: „Viešpatie, ką man daryti?“

⁸⁷ Dievas pasakė: „Atsiskirk nuo jo. Man jau to gana“. Ir Jis atvėrė žemę, kuri prarijo jį.

⁸⁸ Matote, įvyko konfliktas. Kai susitinka kūniškas ir dvasiškas, visada įvyksta konfliktas. Kai susitiko Judas ir Jėzus, įvyko konfliktas: Vienas - Dievo Sūnus; kitas - šėtono sūnus. Tiesiog kaip Kainas ir Abelis, kai jie susitiko, įvyko konfliktas. Vienas iš jų buvo bažnyčios išdininkas, o Kitas - pastorius. Ir kaip dabar, šiais laikais, mes vėl priename prie to paties dalyko. Kūniška denominacija prieš dvasinę Kristaus Nuotaką. Dvasinė Kristaus Nuotaka ant tiek skiriasi nuo kūniškų organizacijų, jų apskritai negalima net lyginti.

⁸⁹ Taigi, atkreipkite dėmesį, kad kūniškasis visada bando kopijuoti dvasinį. Tačiau, kaip ir Jokūbo bei Ezavo atveju, tai nesuveiks. Taip nebus. Taigi, kai kalbama apie gerų darbų darymą, aš—aš tikiu, kad Ezavas žmonių akyse iš tikrųjų buvo geresnis žmogus už Jokūbą. Jis stengėsi prižiūrėti savo tėvą; jis buvo aklas, pranašas. Ir visi šie dalykai, kuriuos jis stengėsi padaryti, tačiau Ezavas nepagalvojo apie tai, kad tai buvo tiesiog kūniški darbai. Jis manė, kad gali įeiti tuo, ką jis padarė, padarydamas kažkam kažką gero, ir tai buvo gerai. Tačiau

Jokūbas, visa jo siela siekė gauti tą pirmgimio teisę, ir tai, ką Dievas pripažino jame, esant dvasišku.

⁹⁰ Atkreipkite dėmesį, ir taip visada kūniškas nekenė dvasinio. Dėl to Kainas nekenė Abelio. Dėl to Kora nekenė Mozės. Dėl to Judas nekenė Jėzaus. Ir tai tęsiasi ir tęsiasi. Kūniški nekenčia dvasinių, lygiai kaip ir Kainas pradžioje nekenė Abelio, to, kurio auką Dievas priėmė, ir bando juos sunaikinti.

Netgi jie stengiasi sunaikinti įtaką. Jie stengiasi sunaikinti viską, nes tai ne kas kita, kaip pavydas. Jis prasidėjo Kaine ir įrodė, kad tai buvo pavydas, ir šiandien tai tebėra tas pats dalykas, kai susitinka fizinis (kūniškas) ir dvasinis. Tai įrodo, kad ir šėtonas, ne kitaip, nes pavydas ateina iš šėtono. Ir tuomet sukelia Tiesos pamėgdžiojimą, kažkas bando apsimesti tuo, kuo jis nėra, tai, kas jam neskirta. Kiek daug viso to matėme šiomis paskutinėmis dienomis! O, tai bent, kiek daug!

⁹¹ Taigi mes matome, kad Dievas ne- . . . Jis niekada nekeičia Savo nuomonės dėl savo pradinio Žodžio. Bet ką Jis pašaukia, tą Jis ir paskiria. Niekas kitas negali užimti tos vietos. Niekas negalėjo užimti Mozės vietos. Nesvarbu, kiek iškilo Korų ir kiek Datanų; nepaisant, tai buvo Mozė, kurį Dievas pašaukė.

⁹² Bet, jeigu žmonės nenori eiti pagal Jo tobulą valią, Jis turi daleistiną valią, kur Jis leis jums eiti. Atkreipkite dėmesį, Jis leidžia tai, gerai, bet Jis padarys, kad visa tai veiktų Jo šlovei, pagal Jo tobulą valią. Taigi, jei norite . . .

⁹³ Tiesiog kaip ir pradžioje, tai nebuvo tobula Dievo valia, kad vaikai žemėje gimtų per lytinius santykius. Ne, pone. Dievas sukūrė žmogų iš žemės dulkių, įkvėpė jam gyvybės kvapą, ir jis tapo gyva siela. Jis paėmė iš to žmogaus pagalbininę, ir sukūrė jam žmoną. Tokia buvo tikroji ir pirminė Dievo valia. Bet kai įėjo nuodėmė ir padarė tai, ką padarė, tuomet Jis daleido vyrui teisėtai vesti žmoną ir turėti per ją vaikų. „Dauginkitės ir pripildykite žemę, jei tokiu būdu ruošiatės tai daryti“. Bet, suprantate, tai niekada nebuvo tobula Jo valia.

⁹⁴ Todėl visi šie dalykai, turėję pradžia, turi turėti ir pabaigą. Visos nuodėmės turi būti sunaikintos. Visos nuodėmės turi būti pašalintos. Todėl, didžiajame Tūkstantmetyje, kai ateis prisikėlimas, mums nebereikės gimti iš naujo per savo tėvus ir motinas, bet Dievas, kaip Jis padarė pradžioje, pašauks žmogų iš žemės dulkių, o kartu su juo ir jo pagalbininę. Teisingai. Tokiu būdu Jis tai padarė pradžioje.

⁹⁵ Taigi, Dievas niekada dėl nieko nekeičia Savo nuomonės, bet Jis leis jums eiti toliau. Taigi, tai yra ilgas kelias aplink, kad galėčiau čia pasakyti tai, ką aš noriu pasakyti apie tai. Bet, ir, bet, tai, ar jūs . . . aš noriu, kad jūs tai suprastumėte. Suprantate? Dievas leis jums kažką daryti, ir netgi palaimins jus tame, ką darote, bet vistik tai nebus Jo tobula valia.

⁹⁶ Dievas daleido Izraeliui priimti įstatymą, Išėjimo 19-ame skyriuje. Kai malonė jau jiems buvo davusi pranašą, Ugnies Stulpą, aukos avinėlių, išlaisvinančią jėgą, bet jie šaukėsi Įstatymo. Tai nebuvo Dievo valia, bet tai buvo įvesta, nes žmogus to norėjo. Ir jis buvo prakeiktas to paties Įstatymo, kurio jis norėjo.

⁹⁷ Geriausia turėti Dievo valią. Štai ko Jis mus mokė. „Tebūnie tavo valia. Teateina Tavo Karalystė. Tebūna Tavo valia“. Mes turime paklusti Jo valiai ir Jo Žodžiui. Neklausinėti Jo. Tikėti Juo. Nemėginkite rasti aplinkinio kelio į Jį. Tiesiog priimkite Jį tokį, koks Jis yra.

Tiek daug nori pasukti aplinkeliu, pasirinkti kitą kelią. Ir tai darydami jūs pastebėsite, kad einate toliau, pamatysite, kad Dievas jus laimina, bet jūs darbuojatės Jo daleistinoje valioje, o ne Jo tobuloje, Dieviškoje valioje.

⁹⁸ Jis daleidžia tai, kaip aš ir sakiau, bet Jis ne—Jis neleis, kad tai būtų Jo tobula valia; bet Jis padarys, kad tai veiktų Jo tobulos valios garbei ir šlovei. Ir vienas iš tokių yra vaikų gimimas per lytinį potraukį.

⁹⁹ Taigi, atkreipkite dėmesį, Moabas, nuo pat pradžių, buvo nesantuokinė tauta. Tai prasidėjo, nesantuokiniu būdu, nors ir iš tikinčio tėvo ir tikinčios dukters.

Tiesiog tiksliai, jei paimsite tai kaip provaizdį ir panaudosite dvasinį mąstymą, jūs galėsite pamatyti, kad denominacija yra tokioje pačioje padėtyje, tiesiog aišku kaip ir visa kita. Žinoma. Suprantate, visa tai, paėmus kartu, visiškai neteisinga. Ir pažvelkite, kai tai atsiranda, prasideda štai taip, tai niekada negali . . . Tai vis, kaip sniego kamuolys, jis tiesiog ritasi, vis labiau ir labiau ir labiau didėdamas. Jūs padarote vieną klaidą ir pradėdant nuo tos vienos klaidos, jūs tiesiog riedate toliau vienas dalykas po kito, vienas dalykas po kito, ir viskas vienas po kito.

¹⁰⁰ Ir tokiu būdu prasidėjo bažnyčia. Tokiu būdu tai prasidėjo Nikėjoje, Romoje, kai Romos Katalikų bažnyčia . . . Pačioje pradžioje, iš kur tai prasidėjo - buvo Sekminės. Bet kai jie organizavosi ir įtraukė į bažnyčią išmybes, jie ėmė sudarinėti maldas ir kalbėti rožančius, ir—ir melstis už mirusius, ir visi kiti dalykai. Ir tada viskas ėmė riedėti nuo vienos klaidos prie kitos, nuo vienos klaidos prie kitos, kol pažvelkite, iki ko tai privedė. Ten nėra nieko, kas atstovautų Sekminės. Suprantate? Po vienos klaidos seka kita, o po jos dar viena. Yra tik vienas dalykas, kurį reikia padaryti, tai ištrinti visus įrašus ir grįžti į pradžią.

¹⁰¹ Kai Martynas Liuteris pradėjo nuo išteisinimo . . . Liuteronų bažnyčia turėjo žengti toliau. Suprantate? Jei . . . Liuteris, kai jis organizavosi, jis nebegalėjo priimti Veslio pašventinimo, nes jis jau buvo susiorganizavęs; ir žmonės nenorėjo pakovoti už tai, taigi Dvasia pasitraukė iš ten.

¹⁰² Dabar, Loto grupė čia; ar, Moabas buvo Loto dukters vaikas, nesantuokinis. Taigi, atkreipkite dėmesį, kaip kūniškoji bažnyčia, Moabas, simbolizuoja kūnišką denominaciją.

Izraelis simbolizuoja dvasinę Bažnyčią. Izraelis, ten buvo tikra bažnyčia, buvo tos dienos nuotaka, pašaukta iš Egipto, ir patvirtinta kaip tikroji.

¹⁰³ Atkreipkite dėmesį, kai jie, kai jiedu susitiko. Abu aukojo tą pačią auką, abu pastatė septynis aukurus, abu aukojo švarią auką - jautį. Jie net aukojo avinus, liudydami, kad ateis Mesijas. Iš esmės jie abu buvo visiškai vienodi. Izraelis, čia, slėnyje; Moabas - ant kalvos. Ir Moabas su septyniais aukurais; Izraelis su septyniais aukurais. Moabas su septyniais jaučiais; Izraelis su septyniais jaučiais. Moabas su septyniais aviniais, kurie bylojo apie Mesijo atėjimą; Izraelis - su septyniais aviniais.

Koks tarp jų buvo skirtumas? Iš esmės, abu teisūs. Bet, suprantate, Moabas neturėjo patvirtinimo, kad Dievas yra su jais; jie buvo tik tauta, garsių žmonių grupė. Tačiau Izraelis turėjo pranašą. Jie savo tarpe turėjo sudaužytą Uolą. Jie turėjo Ugnies Stulpą. Jie turėjo žalvarinę gyvatę, dėl išgydymo. Juos lydėjo Dievo palaiminimai ir jie buvo pašaukti Dievo vaikai.

¹⁰⁴ Dabar, mes randame, kad tai puikiai atsispindi šiandieninėse bažnyčiose. Bet su Moabu buvo ne taip. Izraelis buvo klajojantis, iš vienos vietos į kitą; kur tik judėjo Ugnies Stulpas, jie judėjo kartu su Juo. Su Moabu ne taip; jie buvo išitvirtinę savo denominacijoje, savo tautoje. Jie nejudėjo, jie liko tiesiai ten. Jie turėjo savo įžymybes. Jie nustatinėjo dalykus, kaip jie turėtų daryti, ir jie turėjo savo karius, jie turėjo savo kovotojus, jie turėjo savo karalių, iš kurio jie gaudavo nurodymus ir taip toliau.

¹⁰⁵ Tačiau Moabas matė, kad Izraelis turi tai, ko jie neturėjo. Jie matė galingą jėgą Izraelio tarpe, ir tai buvo pranašas. Ir tas pranašas buvo Mozė. Ir jie žinojo, kad kai mūšis pakrypdavo į blogąją pusę, tereikia pakelti jo rankas ir laikyti jas pakeltas, ir mūšio eiga pasikeisdavo. Taigi, o jie to neturėjo, todėl jie bandė tai suderinti su politika, su politine įtaiga. Jie pasiuntė į kitą šalį ir pasamdė pranašą, kad šis atvyktų, kad jie galėtų turėti pranašą, ir turėtų jėgą savo gretose, kaip tai buvo tarp Izraelio.

¹⁰⁶ Ar jūs matote kūnišką sugretinimą? Ar matote šiandienos kūnišką bažnyčią? Ji padarė lygiai tą patį.

¹⁰⁷ Atkreipkite dėmesį, dabar jie abu turės pranašus. Vienintelis skirtumas tas, kad Mozė, Dievo pranašas, jo Karalius buvo Dievas. Štai iš kur jis gaudavo įsakymus - Viešpaties Žodį. O Balaamas, jis taip pat turėjo karalių, ir tas karalius buvo Balakas, Moabo karalius, ir iš ten jis gaudavo savo įsakymus ir palaiminimus. Taigi Moabas tarė Balakui: „Nueik, - ar Balaamas, pasakė, - nueik ir prakeik man šitą tautą nes jie dengia visą žemės paviršių. Jie tiesiog ateina ir suėda viską, kaip jautis suėda žolę“. Pasakė: „Dabar nueik. Ir kaip aš suprantu, tu

gali prakeikti ir tu gali palaiminti, ir ką tu bedarytum tai yra pripažįstama“.

¹⁰⁸ Taigi, norėtume atkreipti dėmesį, kad šis vyras buvo Dievo paskirtas pranašas, bet jis pardavė savo pirmagimio teises dėl politinių sumetimų. Lygiai kaip ir šiandien padarė bažnyčia, kaip Liuteris, Veslis, sekmininkai, ir visa jų grupė, pardavė tai dėl savo organizacijos įtakos. Mozė - po Dievo; Balaamas - po Balako. Tačiau abu pranašai buvo Dievo pašaukti vyrai, ir abu - dvasingi. Atkreipkite dėmesį į skirtumą. Kiekvienas turėjo vadovą: Mozės - buvo Dievas, Balaamo - buvo Balakas.

¹⁰⁹ Atkreipkite dėmesį, kaip dvasiniai dalykai yra naudojami tam, kad įrodytų, jog kūniški dalykai yra neteisingi. Dievo siųstą Mozę, atliekantį savo pareigą, sutinka kitas Dievo pranašas ir meta jam iššūkį. Ar jūs galite tai įsivaizduoti! Mozė, Dievo pašauktas, Dievo paskirtas, stovintis Dievo tarnyboje; pateko į šią šaltą, formalią grupę ir jam metė iššūkį kitas Dievo pranašas, ką Dievas buvo palaiminęs ir paskyręs. Kaip jūs galėtumėte pasakyti skirtumą? Jie abu turėjo pranašus. Dievas kalbėjo abiem pranašams.

¹¹⁰ Ir kai kurie iš jų sako: „Dievas pasakė: ‚Daryk *ta*‘. Dievas pasakė: ‚Daryk *ana*‘“. Taigi, aš nekeliu tam klausimo, bet tai neatitinka Dievo Žodžio. Pranašas, nesvarbu, jei jis ir yra pranašas, jis yra išėjęs iš rikiuotės. Tiek daug žmonių yra apgaunami štai tokiu būdu. „O, *tas* brolis gali padaryti *ta*, ir *tas* brolis gali padaryti *ana*“, ir neigia Žodį?

¹¹¹ „Nors aš kalbu žmonių bei angelų kalbomis, nors ir turiu dovanų, kad galėčiau perkelti kalnus, nors atiduodu visą savo turtą, kad pamaitinčiau vargšus - aš vis tiek esu niekas“.

„Daugelis tą dieną ateis pas Mane ir sakys: ‚Viešpatie, Viešpatie, argi aš nepranašavau Tavo Vardu? Argi Tavo Vardu neišvarinėjau demonų ir nedariau galingų darbų?‘ O Aš jiems pasakysiu: ‚Pasitraukite nuo Manęs, jūs... Pasitraukite nuo Manęs, darantys neteisybę. Aš niekada jūsų nepažinojau‘“. Tačiau, jie atėjo išpažindami, kad jie tai padarė, bet Jėzus pasakė, kad jie darė neteisybę. Kas yra neteisybė? Tai kažkas, kur jūs žinote, kad turėtumėte daryti, kas yra teisinga, tačiau to nedarote. Matote, kas bus paskutinėmis dienomis?

¹¹² Išklauskite visą eigą! Toks buvo mano tikslas šį vakarą. Sakiau, kad užbaigsiu devintą, bet tikriausiai aš šiek tiek užtruksiu. Pažvelkite, tai buvo visas mano tikslas, parodyti jums šią eigą, pagal Dievo Žodį, suprantate, kad—kad Dievas turi laikytis Savojo Žodžio, kad išliktų Dievu.

¹¹³ Taigi, mes pastebime, kad abu jie buvo dvasingi vyrai, abu buvo pranašai, abu buvo pašaukti. Ir Mozė, tiesiog vykdamas savo pareigas, su Ugnies Stulpu, pasirodančiu prieš jį kiekvieną dieną, su Dievo Dvasia ant jo, vykdamas savo pareigas. Štai ateina kitas Dievo tarnas, Dievo pašauktas, Dievo paskirtas

pranašas, kuriam ateina Dievo Žodis. Čia yra pavojaus riba. Niekas negalėtų užginčyti, kad vyras yra iš Dievo—iš Dievo, nes Biblijoje pasakyta, kad Dievo Dvasia prakalbo jam, ir jis buvo pranašas. Bet, suprantate, kai jis gavo tikrą atsakymą iš Dievo, jis Jo nesilaikė. Jis nekreipė į Jį dėmesio, tuomet nuėjo, kad mestų iššūkį Mozei.

¹¹⁴ Taigi, Balaamas visa savo širdimi ieškojo Dievo valios. Dabar, kai tie didys vyrai atėjo ir pasakė: „Balaamai! Karalius Balakas siuntė, kad tu tuojau pat ateitum pas jį ir prakeiktum tą Izraelio tautą, nes jie yra išsibarstę po visą žemės paviršių, ir dabar jie stovyklauja prieš mane. Jie nušlavė visas prieš juos buvusias karalystes, esančias aplink. Ir dabar mes norime, kad tu ateitum ir prakeiktum šią tautą. Nes, kaip suprantu, ką tu prakeiki, tas bus prakeiktas“. Taigi, suprantate, jis buvo Dievo vyras. „Ką tu laiminsi, tas bus palaimintas“. Jis buvo Dievo tarnas.

¹¹⁵ Dabar Balaamas, būdamas pranašu, pagalvojo: „Yra tik vienas dalykas, kurį man reikia padaryti - tai išsiaiškinti, kokia yra Dievo valia“.

¹¹⁶ Tai yra pranašo pareiga, jei jis pašauktas būti pranašu. Pirma, ką turi daryti pranašas? Ieškoti valios, Dievo Žodžio. Jis turi tai daryti. Nes, būnant pranašu - Dievo Žodis ateina pas jį. Jie... Jie sako: „Tų nesi teologas“. Niekada Biblijoje nėra pasakyta, kad Dievo Žodis ateina teologui. Jie yra tie, kurie supainioja Jį. Žodis ateina Dievo pranašui.

¹¹⁷ Ir čia buvo vyras, kuris buvo Dievo pranašas. Ir kai jis buvo pasamdytas, pasamdė, kad ateitų ir prakeiktų kitą Dievo tautą, atkreipkite dėmesį, jis nuėjo ieškoti Dievo valios. Ir jis norėjo sužinoti Jo tobulą valią, ir Dievas, šiuo klausimu, davė jam Savo tobulą valią. Jam buvo pateikta Jo tobulą valia. Kokia buvo Jo valia? „Neik!“ Tai buvo pirmasis Dievo Žodis. „Neik su jais. Nebandyk pulti Mano tautos, kurie vaikšto Mano tobulais keliais“.

¹¹⁸ Kaip tai ir šiandien, nori kelti sambrūzdį, diskutuoti ir visa kita, kai jie mato Dievo Dvasią, veikiančią tarp jų. Ir jie bando, jie stengėsi tai daryti daugelį metų, kad nuslopintų Ją. Bet kuo labiau jie stengiasi Ją užgniaužti, tuo labiau Ji auga. Jūs negalite prakeikti to, ką Dievas palaimino. Jūs tiesiog negalite. Jūs tiesiog negalite to padaryti.

¹¹⁹ Taigi, matote, tai buvo Dievo tauta. Taigi, tas pranašas, nors ir buvo ten ir buvo karaliaus pašamdytas, dirbo tarp įžymybių ir taip toliau. Ir jam atėjo Dievo Žodis. Jis ieškojo Dievo valios, ir Dievo valia prakalbo jam ir pasakė: „Neprakeik šios tautos. Aš juos palaiminau“.

¹²⁰ Taigi, po padangėmis nėra nė vieno teologo, kuris galėtų paneigti šią Žinią, kurią mes pamokslaujame, bet Ji yra tiksliai Dievo Žodis tinkamu laiku. Dievas patvirtino visą tai, kas buvo

pasakyta ar padaryta, Jis įrodė, kad Ji teisinga. Taigi, joks teologas, joks Biblijos skaitytojas, joks pranašas, žvelgdamas į tą Žodį, jeigu jis yra pranašas, jis pamatys tą patį. Bet jei jis nemato to paties, tai parodo, kad yra kažkas negerai. Nes . . .

¹²¹ Jūs sakote: „Na, o, galėčiau paimti tai atvirksčiai“. Taip pat galėjo ir Balakas, Balaamas. Suprantate? Bet Dievas pripažino Mozę.

Ir tuomet, koks buvo įrodymas? Dievo Žodis. Ir jis išgirdo aiškų, tikslų Dievo sprendimą: „Neik. Nebandyk prakeikti to, ką Aš palaiminau. Jie Mano tauta“.

Bet žinote ką? Balaamas nuo pat pradžių nemėgo tų žmonių. O, koks . . . Kiek šiandien Balaamų yra pasaulyje! Jam jau nuo pradžių nepatiko ta grupelė.

¹²² Taigi, po to, kai jis gavo aiškų Dievo sprendimą: „Neik“, bet, suprantate, užuot tai padaręs, tai buvo tas pats dalykas kaip Kainas, kaip Kora, jis pavydėjo ir jis—jis norėjo, bet kokiu atveju rasti priežastį, kad nueiti.

¹²³ Atkreipkite dėmesį, jo denominacinė vadovybė, kai pasiuntė atgal, pasakė: „Ne, nemanau, kad eisiu. Nemanau, kad turėsiu ką nors bendro su jais. Aš nesileisiu į diskusijas su tais žmonėmis, kadangi Dievas man pasakė, jog jie yra Jo žmonės, ir nemanau, kad aš eisiu“. Jeigu jis būtų pasilikęs su tuo!

Bet, giliai širdyje, jis nemėgo jų. Suprantate? Jie nebuvo iš jo grupės. O viskas, kas nepriklausė jo grupei, „nuo pat pradžių buvo neteisinga“. Suprantate? Ir jis pažvelgė į juos, pasakė: „Šie žmonės yra padarę baisių dalykų. Be abejo, šventas Dievas prakeiks tokius žmones. Jie—jie neraštingi. Jie nėra išsilavinę kaip mes. Mes esame protingesni žmonės. O, jie tvirtina, kad tarnauja Dievui, bet, pažvelkite į juos, kas jie tokie? Krūvelė, na, krūvelė vergų, molio maišytojų, kuriuos egiptiečiai išvarė iš ten. Na, Dievas niekada neturės nieko bendra su štai tokia nešvaria grupe!“

¹²⁴ Jis nesugebėjo pamatyti tos sudaužytos Uolos ir tos varinės gyvatės, to Ugnies Stulpo. Jis bandė nuteisti juos moraliniu požiūriu. Jis nesugebėjo pamatyti aukštesnio Dievo pašaukimo. Per malonę, per išrinkimą, jie buvo toje rikiuotėje, ir su Dievo Žodžiu. Ir kai jis norėjo juos prakeikti, Dievas pasakė: „Nedaryk to. Jie yra Mano. Palik juos ramybėje. Neliesk jų“.

¹²⁵ Dabar, taigi, vyras apsisuko, grįžo atgal. Dabar, stebėkite jo denominacinę vadovybę, kai jis sugrįšta. Jie atsiuntė įtakingesnę grupę. Šį kartą jie galėjo būti kokie nors, na vietoje paprastų pasauliečių, šį kartą tikriausiai atvyko teologijos daktarai. Jie galbūt buvo vyskupai, o gal apygardos presbiteriai, nes visi . . . Jis pasiuntė geresnę grupę, ir šiek tiek įtakingesnę grupę, kažką, kas turėjo šiek tiek geresnį išsilavinimą ir galėjo jam geriau išdėstyti planą, galėjo tai pagrįsti.

¹²⁶ Suprantate, tai ką padarė Kainas; jis samprotavo. Tai ką padarė Kora; jis samprotavo. Ne tas, kuris samprotauja.

„Mes atmetame samprotavimus“. Mes tikime Dievu, nesvarbu kas ką sako. Mes tikime Dievu. Mes nepradedame samprotauti apie tai, ką sako Dievas. Jūs negalite samprotauti apie Jį. Jūs turite priimti Jį tikėjimu. Ir viskas, ką jūs žinote, jums daugiau nebereikia apie tai samprotauti. Aš nežinau, kaip Jis tai daro; aš tiesiog tikiu, kad Jis tai daro. Aš nežinau, kaip Jis ištesės tą pažadą; bet Jis pasakė, kad Jis tai padarys. Aš tuo tikiu. Aš priimu tai, remdamasis tuo, kad tikiu, jog tai yra Dievo Žodis.

Jūs sakote: „Na, tu negalėsi to padaryti“. Aš nežinau, kaip aš su tuo susitvarkysiu, bet Jis pasakė: „Pasakyk tai“.

Prisimenu, mano baptistų pastorius pasakė man, pasakė: „Na, Bili, tu pamokslausi bažnyčios stulpams. Na, manai, kad kas nors klausysis tokio dalyko?“

Aš atsakiau: „Dievas taip pasakė“.

„Kaip tu ruošiesi tai padaryti, turėdamas septynių klasių išsilavinimą, melstis už karalius ir pamokslauti visame pasaulyje?“

¹²⁷ Aš pasakiau: „Nežinau, kaip aš tai padarysiu, bet Jis taip pasakė, ir man to pakanka“. Suprantate? „Jis taip pasakė. Aš nežinau, kaip tai bus padaryta“.

Jis pasakė: „Ar manai, kad žmonės šiame didžiame, išsilavinusiame pasaulyje, prieš kuri ketini stoti, kalbėdamas apie Dievišką išgydymą ir taip toliau, ar tu manai, kad jie tuo patikės?“

¹²⁸ Aš atsakiau: „Ne man žinoti, ar jie patikės Tuo, ar ne“. Aš pasakiau: „Mano pareiga yra pamokslauti Tai. Štai ką Jis man pasakė. Jis pasakė, kad Jis bus su manimi, ir Jis pasakė man, ką tai padarys“.

Ir buvo padaryta būtent taip, kaip Jis pasakė, ką tai padarys. „Pirma, paimek juos už rankų; tada atsitiks taip, kad tu net sužinosi jų širdies paslaptis“. Ir aš jums apie tai pasakojau, ir tokiu būdu tai įvyko. Kaip tai įvyksta? Aš vis dar nežinau, kaip tai veikia. Ne mano reikalas, kaip tai daroma; tai tiesiog įvyksta.

¹²⁹ Kas galėtų paaiškinti, kai Dievas pasakė Elijui: „Eik ten ir įsitaisyk ant kalno, ir Aš tave maitinsiu. Aš paskyriau varnas, kad maitintų tave“? Kaip varna galėjo gauti gabalėlį duonos ir gabalėlį–gabalėlį keptos žuvies ir atnešti tai pranašui? Tai pranoksta viską, ką galėčiau paaiškinti. Nemanau, kad ir jūs galite, ir nemanau, kad kas nors gali. Bet Jis tai padarė. Tai viskas, ko reikėjo. Jis tai padarė, ir tai yra tiesa.

Kaip Jis tai padarė, aš nežinau; tai ne mano reikalas. Bet Jis tai padarė. Kaip Jis sukūrė žemę, aš nežinau; bet Jis tai padarė. Kaip Jis siuntė Savo Sūnų, aš nežinau; bet Jis tai padarė. Kaip

Jis prisikėlė iš mirusių, aš nežinau; bet Jis tai padarė. Kaip Jis išgelbėjo mane? Aš nežinau; bet Jis tai padarė. Teisingai. Kaip Jis išgelbėjo jus? Aš negaliu jums pasakyti; bet Jis tai padarė. Kaip Jis mane išgydė? Aš nežinau; bet Jis tai padarė. Jis pažadėjo, kad Jis tai padarys, ir Jis laikosi Savojo Žodžio.

Taigi, Balaamas turėjo tai žinoti, ir jis viską puikiai žinojo.

¹³⁰ Atkreipkite dėmesį, atėjo ši geresnė, įtakingesnė grupė, ir kas geresnio? Jie turėjo geresnes dovanas. Ir ne tik tai, jie galėjo duoti jam daugiau pinigų, ir jie galėjo pasiūlyti jam geresnes pareigas. „Taigi, be to, kad esi tik eilinis organizacijos tarnautojas, mes tave padarysime apygardos prižiūrėtoju. Supranti? Tai, mes—mes ką nors padarysime dėl tavęs, jei tu tik išvarysi tą žmonių grupelę iš ten, supranti, ir sustabdysi tai“. O, jie pasiūlė jam puikias pareigas. Pasakė: „Kuo daugiau palaimini. . .“. Atsakė: „Žinai, aš galiu tave paaukštinti“. Pažiūrėkite, iš ko jis išgirdo šiuos žodžius - iš šalies vadovo.

¹³¹ Iš kur Mozė gavo savo Žodžius? Iš Dangaus Karalius. Vienas iš jų buvo Dievo pažado Žodis: „Aš nuvesiu jus į pažadėtąją žemę, ir niekas neatsilaikys prieš jus. Aš pasiūsiu priešais jus širšes ir išvarysiu juos iš dešinės į kairę. Ir jūs užimsite šalį. Aš paž- . . . Aš jau atidaviau tai jums. Eikite, užimkite ją, užvaldykite ją; ji yra jūsų“. Ir taigi, suprantate, štai Kurio klausėsi Mozė. Ir tas vyras klausėsi, kol jo paties širdyje atsirado kažkas tokio, dėl ko jis pavydėjo, ir tuomet jis nuėjo pas savo bažnytinį vadovą. Suprantate?

¹³² Atkreipkite dėmesį, geresnė pareigybė. Jis pasakė: „Žinai, aš galiu tave paaukštinti? Aš pakelsiu tave į geresnę vietą. Ir dar daugiau padarysiu dėl tavęs. Aš pakelsiu tau atlyginimą. Aš duosiu tau geresnį užmokestį“. Ir kai jis visa tai jam pasiūlė, tai apakino jį.

¹³³ Kiek daug šiandien pasaulyje yra Balaamų, apakintų geresnės padėties, geresnės bažnyčios, kažkokio pažado! Kai žmogus atveria savo akis Žodžiui ir Dievo darbams. . . Ir šis geras, įtakingas žmogus pradeda dirbti kaip Dievo tarnas, ir jis turi gerą susirinkimą. Po kurio laiko jam pateikiamas Šventosios Dvasios krikštas; jam pateikiamas krikštas Jėzaus Vardu, kuris yra pagal Raštą ir vienintelis Rašte nurodytas būdas krikštyti. Ir kai tai pateikiama jam, o denominacija žino, kad praras jį, kai jis tai pradės, jie pasiūlo jam geresnes pareigas ir galimybę pakeisti bažnyčią. Matote, vėl senųjų laikų balaamizmas, lygiai taip pat, kaip ir buvo pradžioje.

¹³⁴ Taigi, žmogus, kuris skaito šią Bibliją, jis negali Jos skaityti, jei nemato, kad tai yra Tiesa. Niekas niekada nebuvo pakrikštytas naudojant „Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios“ titulus. Tai Katalikų mokymas, o ne Biblijos Doktrina. Joks asmuo Biblijoje, ir per tris šimtus metų po paskutinio apaštalo mirties, nebuvo pakrikštytas kitaip nei Jėzaus Kristaus Vardu.

Katalikų bažnyčia pradėjo tai, o likusieji iš jų prisijungė prie to. Ir bet kuris tarnautojas, sėdintis savo darbo kambaryje ir pažvelgęs į tai, žino, kad tai yra Tiesa, bet dėl populiarumo, kad išlaikytų savo vietą, kad būtų geriau vertinamas tarp žmonių, jis eina į kompromisus.

„Na, - sakote, - Dievas jį palaimino“.

¹³⁵ Žinoma, kai kurie iš jų turi išgydymo dovanas, kai kurie iš jų turi didžias kompanijas. Ir tai atsimuša jiems tiesiai į veidą, ir jie gauna tokį pat atsakymą iš Dievo Žodžio, kokį gautumėte jūs ar bet kuris kitas žmogus. Dievas nesikeičia. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

¹³⁶ Balaamas, dėl geresnės padėties, jis galvojo. Dabar pažvelkite, kai sugrįžo ta geresnė grupė, tiesiai. . . Balaamas, patikėjo viliojančiais žodžiais. Suprantate? Jis pasakė. . . Kai sugrįžo geresnė grupė, jis—jis turėjo pasakyti: „Pasitraukite man iš akių! Aš pasakiau jums Dievo Žodį. Keliaukite! Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS“. Bet, suprantate, dovanos, ir būti populiariesniu žmogumi!

¹³⁷ O, kaip jiems patinka tai daryti! „Mes pasiūsimė tave į visą pasaulį. Suteiksime tau specialų lėktuvą. Mes visur paremsime tavo susirinkimus, jei tik. . .“ O, ne. M-hm. Suprantate?

Mes žinome, ką sako Žodis. Mes žinome, ką pasakė Dievas. Ir su Dievo pagalba mes laikysimės to. Suprantate? Nesvarbu, koks pažadas, ir kiek dar jūs galite sumokėti, ir kiek *to, ano* ar *kito* jūs galite—jūs galite pateikti; mes norime TAIP SAKO VIEŠPATS, ir pirma tai, ką Jis pasakė *Čia*.

„Na, bažnyčia pasakė: „Tai antraeilis dalykas““.

Mes norime to, ką Dievas pasakė pradžioje. „Ir viskas, kas bus pridėta prie Jos ar atimta iš Jos, taip pat ir jūsų vardas bus atimtas iš Gyvenimo Knygos; pridėdant prie Jos vieną žodį, ar atimti iš Jos vieną Žodį“. Mes norime to, ką Jis pasakė; ne tai, ką pasakė bažnyčia, ką pasakė Doktoras Jones, ką pasakė kažkas kitas. Mes norime, ką pasakė TAIP SAKO VIEŠPATS, ką pasakė Žodis.

¹³⁸ Bet dabar mes randame Balaamą, Dievo tarną. Ir daugelis iš tų žmonių pradeda darbą, ir yra Dievo paskirti, ir kalba Dievo Žodį įvairiais aspektais; bet kai prieinama prie pilnos Tiesos, jie to nedaro.

¹³⁹ Atkreipkite dėmesį čia, kaip Dievo pranašas, jis jau nuo pat pradžių neturėtų būti įtrauktas į štai tokią grupę. Jis neturėjo su jais eiti. Bet, žiūrėkite, dėl populiarumo, suprantate, dėl savo sąžinės, jis pasakė: „Na, pasilikite visai nakčiai, ir aš pabandysiu dar kartą“. Suprantate, „Aš dar kartą pabandysiu“? Dėl ko nori pabandyti dar kartą?

¹⁴⁰ Dievas jau pasakė jam, ką sakyti. Dievas pasakė: „Pasakyk jiems, kad tu neisi“. Tai Jo pirminis Žodis. „Aš neisiu. „Ir tu

neik. Neprakeik to, ką Aš palaiminau““. Dabar žiūrėkite, kaip po kurio laiko tai atsisuko prieš jį. Suprantate? Ir taip bus kiekvieną kartą. Kai Dievas ką nors sako, Jis tai ir turi omenyje. Jis nekeičia Savo nuomonės. Jis tvirtai laikosi Savojo Žodžio. Nesvarbu, ką kas sako, Jis laikosi to Žodžio.

¹⁴¹ Taigi, Balaamas turėjo geriau žinoti. Jis turėjo pasitraukti iš tokios kompanijos. Bet visos tos gražios dovanos ir tas karaliaus pažadas, pasakė: „Žinai, aš galiu tai padaryti. Aš esu vyskupas. Galiu daryti ką tik panorėjęs, ir aš paaukštinsiu tave, jei ateisi ir padaryk tai dėl manęs“.

O Dievas jam pasakė: „Nedaryk to“.

¹⁴² Bet vis dėlto Balaamas pasakė: „Jūs, jūs pasilikite visą naktį, ir aš—aš pabandysiu dar kartą“.

Suprantate, jis turėjo Žodį. Jums daugiau nebereikia dėl Jo ginčytis. Dievas taip pasakė. Su tokia grupe kaip ši, jie visada atkalbės jus nuo Dievo valios, jei tik jiems leisite.

¹⁴³ Kartą buvo viena grupė, kuri atėjo pas pranašą, vardu Jobas. Jie negalėjo jo perkalbėti. Jis matė regėjimą. Jis žinojo, kas teisinga.

Balaamas matė regėjimą, bet vis tiek nepasiliko su Juo.

¹⁴⁴ Nesvarbu, kiek jo bažnyčios grupelės sakė: „O, Jobai, tu turėtum daryti *ta*, tu turėtum daryti *ana*““. Net savo žmonai jis pasakė: „Tu kalbi kaip kvaila moteris. Suprantate? „Aš žinau, ką pasakė Viešpats. Žinau, ko Jis reikalavo, ir aš tai padariau““. Suprantate, jis laikėsi to, ką jam pasakė Dievas.

¹⁴⁵ Atkreipkite dėmesį, Balaamas naudoja šį apgaulingą tekstą savo sąžinei. Suprantate? Jis pasakė: „Na, aš—aš sužinosiu. Aš pabandysiu dar kartą“. Taigi, tai kur jūs ateinate antrą kartą. Kiek mes šį vakarą turime Balaamų, kurie mėgsta naudoti šį apgaulingą tekstą Mato 28:19 vien tam, kad nuramintų savo sąžinę? Kiek iš jūsų norėtų panaudoti Malachijo 4, kad nuraminti savo sąžinę? Kiek iš jūsų norėtų panaudoti Luko 17:30 vien tik tam, kad nuraminti savo sąžinę? Kiek iš jūsų norėtų panaudoti tuos dalykus, tačiau: „Na, sakau jums, aš—aš manau, kad jie visi yra susipainioję Tame“?

¹⁴⁶ Ir tuomet Balaamas bandė pasakyti: „Galbūt Dievas susipainiojo. Pabandysiu dar kartą, suprantate, pažiūrėsiu, ką Jis pasakys“. Taigi, Jis žino jūsų širdį. Atkreipkite dėmesį, Balaamas panaudojo šį apgaulingą tekstą dėl savo sąžinės, nes iš tikrųjų, jis norėjo tų pinigų. Jis norėjo to aukšto posto. Jis to norėjo. Jis norėjo to darbo. Jis norėjo tos padėties, kad į jį žiūrėtų kaip į daktarą *toki-ir-toki*. Taigi jis—jis—jis pasakė: „Aš pabandysiu dar kartą“.

¹⁴⁷ O, Balaamams, esantiems pasaulyje šį vakarą, pažadėtos pareigybės, populiarumas! O, tai bent! Jais jie nuslopina savo sąžinę. Dėl jų denominacijų, jie sako: „Jei *taip* padarysi, išėisi.

Žinau, kad esi geras žmogus, ir mes tave mylime, - ir jis yra geras žmogus, - mes mylime tave. Bet tu negali šito pamokslauti. Mūsų—mūsų mokymas sako, kad negali to daryti. Daktaras *toksir-toks* pasakė, kad yra būtent taip. Taigi, tu turi taip tikėti, jei pasiliksi su mumis. Taigi, jei nori, žinau, kad tau buvo sunku, na, pažiūrėsiu, ar negalėčiau tavęs paaukštinti, galbūt pakeisti bažnyčia“. O, tu Balaamai! Kai žinai Dievo valią, daryk tai! Dievas nepakeis Savo nuomonės. Ne.

¹⁴⁸ Kažkas, kuo jis galėtų apeiti Tiesą, dėl savo pavedimo. Jis pasakė: „Na, aš—aš pabandyčiau dar kartą“. Atkreipkite dėmesį į tuos Balaamus.

¹⁴⁹ Taigi dabar atminkite, kai jis atėjo antrą vakarą, su ta didžia įžymybe, jo sąžinė jau buvo aptemusi ir nejautri, Dievas leido jam eiti. Taigi, Dievas niekada nepakeitė Savo nuomonės, bet Jis suteikė jam Savo daleidžiamąją valią. „Tuomet pirmyn“. Bet jis sužinojo, kad tai nesuveiks.

¹⁵⁰ Dievas žinojo, kas buvo Balaamo širdyje. Nors jis ir buvo pranašas, Jis žinojo, kad neapkentė tų šventų velenėlių, ir jis—ir jis tiesiog. . . jis—jis vis tiek norėjo juos prakeikti. Ir Dievas liepė jam to nedaryti, bet štai jis vėl atėjo, norėdamas tai padaryti, taigi Dievas leido jam tai daryti. Dievas pasakė: „Pirmyn“. Taigi, atminkite, Jis niekada nepakeitė Savo nuomonės.

¹⁵¹ Atkreipkite dėmesį, tai buvo jo noras prakeikti juos. Žmonės, kuriuos jis priskyrė fanatikams, jis norėjo juos prakeikti. Jis norėjo geros padėties. Jis nenorėjo apsikvailinti su jais, taigi jis manė, kad jei galės įvykdyti šį nedidelį veiksmą dėl karaliaus, tuomet jis bus paaukštintas. Dievas niekada nepakeitė Savo nuomonės ar Savojo Žodžio.

Bet Jis suteiks jums širdies troškimą, jūsų širdies troškimą. Jis tai pažadėjo. Ar žinote tai? Jis pažadėjo išpildyti jūsų širdies troškimą. Ir te jūsų troškimas būna Dievo Žodis. Tegul jūsų troškimas būna pagal Jo valią, o ne pagal jūsų valią. Jo valią! Jeigu Jis. . . Jūs paprašote Jo kažko, o Jis jums to neduoda, sakykite: „Ačiū Tau, Viešpatie. Tu žinai, kas geriau“.

¹⁵² Pažvelkite net į karalių Ezekiją, kai Jis siuntė pas jį tą pranašą, Dievas pasiuntė ir pasakė: „Sutvarkyk savo namus. Tu mirsi“.

Ezekijas pasisukęs veidu į sieną graudžiai verkė ir tarė: „Viešpatie Dieve, aš—aš prašau Tave atsižvelgti į mane. Aš vaikščiojau Tavo akivaizdoje tobula širdimi. Norėčiau, kad Tu leistum man gyventi dar penkiolika metų“.

¹⁵³ „Gerai“. Dievas prakalbo pranašui, sakydamas: „Grįžk ir pasakyk jam, kad Aš išgirdau jį“.

Ir ką gi jis padarė? Jis užtraukė gėdą visai tautai. Jis sukėlė Dievo rūstybę, kad Jis net buvo pasirengęs jį nužudyti. Teisingai. Jūs tai žinote. Atkritęs nuo Dievo. Tautai, karaliui ir visiems

būtų buvę kur kas geriau, jei jis būtų priėmęs pirmąjį Dievo sprendimą.

Tačiau pranašui buvo sunku, kai jis turėjo grįžti ir pasakyti jam Dievo Žodį, po to, kai jau buvo jam pasakęs. Bet Dievas pasakė: „Keliuok“. Bet, suprantate, tai užtraukė gėdą.

¹⁵⁴ Ką padarė Balaamas? Žinodamas Dievo valią, jis vis tiek buvo atkaklus ir ketino tai padaryti. Ir ką tai padarė? Atkreipkite dėmesį. Jis niekada nepakeitė Savo nuomonės. Jis žinojo, kas buvo jo širdyje.

¹⁵⁵ Žinote, Tomas, kartą jis tiesiog negalėjo tuo patikėti. Ne, jis—jis pasakė: „Ne, negaliu tuo patikėti. Jei galėsiu įkišti ranką į Jo šoną, įkišti ją į žaizdas Jo rankose, na, tuomet, tuomet aš—aš patikėsiu tuo“.

Jis pasakė: „Ateik čia, Tomai. Matai? Dabar įdėk savo rankas čia“.

Taigi, o, dabar Tomas pasakė: „Tai mano Viešpats ir mano Dievas“.

¹⁵⁶ Pasakė: „Taip, tu pamatei ir dabar tiki tuo. Kiek didesnis yra atlygis tų, kurie niekada nematė, bet vis tiek tiki!“

Kartais žmonės negali priimti Šventosios Dvasios, jei jie nepradedą kalbėti kalbomis. Aš tikiu kalbėjimu kalbomis, žinoma. Jis yra geras Dievas; Jis suteiks jums jūsų širdies troškimą. Tačiau nesvarbu, kiek jūs kalbate kalbomis, paneigdami šį Žodį, jūs vis tiek klystate. Suprantate? Suprantate, jūs neįeiniate kalbėdami kalbomis. Jūs įeiniate, laikydamiesi kiekvieno Žodžio. Tai Šventosios Dvasios įrodymas - kai jūs tikite Dievo Žodžiu. Suprantate?

¹⁵⁷ Aš tikiu kalbėjimu kalbomis. Aš tikiu, kad jūs galite būti atgaivintas, kaip aš ir sakiau šį rytą, kol jūs prabilsite nauja kalba. Man pačiam yra taip nutikę, ir aš žinau, kad tai Tiesa. Aš žinau, kad tai tiesa. Bet tai nėra ženklas, jūs, kad jūs esate Dievo išrinktas vaikas. Suprantate? Ne, tikrai. Jis niekada nepasakė. . .

„Daugelis ateis pas Mane ir sakys: ‚Viešpatie, argi aš nepranašavau ir nedariau visų šių didžiųjų darbų Tavo Vardu?‘ Jis pasakys: ‚Pasitraukite nuo Manęs darantys neteisybę, Aš niekada jūsų nepažinojau““.

¹⁵⁸ Jūs kalbate kalbomis ir tuomet atsisakote būti pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu? kažkas kažkur ne taip. Taip, tikrai; bet kurio iš tų dalykų, bet kurio iš tų Dievo duotų įsakymų. kažkas negerai. Tiesiog išstirkite savo sąžinę, ir pažiūrėkite kas—pažiūrėkite kas pasakyta Biblijoje. Parodykite man nors vieną vietą, kur kas nors buvo pakrikštytas „Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios“ vardu. Suprantate? To ten nėra. Bet, suprantate, kartais, kad nuraminti savo sąžinę, jūs sakote: „Na . . .“

Jūs sakote: „Dievas kalba moterims apie tai, kaip jos turi elgtis, nedėvėti šortų ir panašiai, bet, žinote, pastorius pasakė. . .“ Taigi jie pasirenka lengvesnį kelią.

¹⁵⁹ Jie žino, ką Dievas apie tai pasakė štai Čia. Suprantate? Žinoma, Dievas taip pasakė.

Taigi jie—jie—jie bet kuriuo atveju nori tai daryti, suprantate. Jie bando surasti pasiteisinimą. „Na, aš manau, kad taip daug geriau. Tai—tai ne. . . Vėjas nepučia. . .“ Taip.

Bet Dievas pasakė, kad vyras turi rengtis kitaip nei moteris. „Jei moteris apsirengia drabužį, kuris priklauso vyrui, Jo akyse tai yra bjaurastis“. Taigi, tai neteisinga, taip, ir jūs neturėtumėte to daryti. Ne. Suprantate? Todėl tai yra neteisinga.

¹⁶⁰ Bet, suprantate, jie bando rasti pasiteisinimą, kad: „Viešpats liepė man tai padaryti“. Aš nesakau, kad Jis neliepė, bet pažvelkite, tai nėra Jo tobula valia. Tai turės būti Jo daleistina valia. Jūs matote, ką tai padarys? Tai užters visą grupę. Tai užtersė visą stovyklą.

¹⁶¹ Atkreipkite dėmesį, Dievas niekada nepakeitė Savo nuomonės, Savojo Žodžio. Bet Jis yra geras Dievas, ir Jis suteiks jums pagal jūsų širdies troškimą, nors tai ir prieštarautų Jo valiai. Jūs tikite tuo?

Pažvelkite, Dievas pasakė Mozei: „Nueik ten“, šis pateptas pranašas. Pasakė: Nueik ten ir pasakyk tai uolai“. Jai jau buvo smogta.

¹⁶² Mozė nuėjo ten supykęs, paėmė lazda ir tarė: „Jūs, maištininkai, ar mes turime atnešti jums vandens iš šios uolos?“ Ir trenkė į uolą. Vanduo nepasirodė. Jis vėl trenkė į ją; vanduo ėmė tekėti. Tai buvo prieš Dievo valią. Tai pažeidė visą Biblijos planą; Kristui turėjo būti smogta antrą kartą. Suprantate? Bet Kristus buvo sumuštas vieną kartą. Tai pažeidė visą planą. Bet Jis suteikė jam Savo daleistiną valią. Tuomet, po to jis pasakė: „Matote, mes parūpinome jums vandens. Taip, aš jums jį daviau, jūs krūva maištininkų!“

¹⁶³ Dievas tarė: „Ateik čia, Moze. Ateikite čia. Užlipk čia ant. . . Tu buvai ištikimas tarnas“. (Kaip moteris su aukštakulniais: „Tu užlipai“, suprantate.) „Pažvelk ten anapus. Matai pažadėtąją žemę?“

- „O Viešpatie!“

- „Bet tu ten neisi. Tu priėmei Mano daleistiną valią, čia prie Uolos. Tu pašlovinai save, supranti, o ne Mane. Tu pašventinai save. Tu nepašventinai Manęs. Tu nesilaikei Mano originalaus Žodžio, ką Aš liepiau tau padaryti“. Tačiau, vandenys išsiliejo.

Jūs galite dėti rankas ant ligonių, ir jie pasveiks. Jūs galite pranašauti, ar kalbėti kalbomis. Bet, dalykas tame - laikytis Jo originalaus Žodžio! Dievas nekeičia Savo nuomonės, drauge. Jūs turite laikytis Jo pavidimo, Jo valios.

„O, na, tai buvo skirta mokiniams“.

¹⁶⁴ Jis nesikeičia. Jei Jis vis dar turi mokinį, tai tas pats pavedimas. „Eikite į visą pasaulį ir pamokslaukite Evangeliją. Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“. Tai niekada nesikeičia. Jis negali pasikeisti.

Taigi, jūs galite pasakyti: „Na, aš sakau jums, tai ne šiai dienai“. O, jūs balaamiečiai! Matote? Suprantate, Dievas nesikeičia. Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

¹⁶⁵ Tik pažvelkite šiandien į balaamiečius. „O, žinau, Biblijoje jie krikštijo Jėzaus Vardu, bet pažvelkite, visi žmonės...“

Man nerūpi, ką žmonės darė. „Nėra po Dangumi kito Vardo duoto žmonėms, kuriuo jūs galėtumėte būti išgelbėti“. „Jokio nuodėmių atleidimo, tik per Jėzaus Kristaus Vardą“. Kad ir koks geras jūs esate, ką jūs darote, tai nieko bendro su tuo neturi. Tai originalus Dievo Žodis; jūs turite laikytis Jo. Fju! Gerai.

¹⁶⁶ „Paklusnumas Jo Žodžiui yra geriau nei auka“. Jūs prisimenate tą laiką, kai Saulius sugrižo.

¹⁶⁷ Balaamas turėjo tikėjimo dovaną ir galėjo panaudoti ją tobulam, originaliam Dievo Žodžiui.

Daugelis žmonių šiandien, esančių veikloje, turinčių išgydymo dovanas, galėtų padaryti tą patį. Daugelis iš čia esančių, žmonės kalba kalbomis, žmonės pranašauja, turi dovanas, galėtų panaudoti jas Dievo Karalystei, bet jie to nedaro. Jie ima... Ir bet kuriuo atveju, Dievas laimina juos, suteikdamas daleistiną valią. Bet dėl populiarumo ir malonumų, asmeninės naudos, pardavė savo pirmgimio teises, kaip tai padarė Ezavas, suprantate, pardavė organizacijai. Pardavė, kaip tai padarė Balaamas. Suprantate?

Šiandien tiek daug žmonių daro tą patį. Mes žinome, kad tai tiesa. Jie parduoda savo pirmgimio teisę. Hm! Moterys, išpažįstančios Šventąją Dvasią, dėvi šortus; vyrai leidžia jas už sakyklos, moterys kirptais plaukais už sakyklos; išdažytais veidais, su religiniais drabužiais. Didžiausias suklupimo akmuo, kurį kada nors turėjo bažnyčia.

¹⁶⁸ Jei norite sužinoti, koks yra karalystės laikotarpis politinių jėgų atžvilgiu, pažiūrėkite, kur yra žydai. Stebėkite, kokia yra žydų padėtis, nes jie yra tauta. Jeigu jūs norite sužinoti, kur randasi tautos, stebėkite žydus.

Jeigu jūs norite sužinoti, kur randasi bažnyčia, stebėkite moteris. Stebėkite moterų moralę, kadangi ji atstovauja bažnyčią. Kai jūs matote netyrumą tarp moterų, jūs pamatysite netyrumą ir bažnyčioje. Kokia ji tapo, išsidažiusia Jezabele, tiksliai tokia tapo bažnyčia. Suprantate? Taigi, tai tiesa, ir jūs tai žinote. Suprantate? Jeigu jūs norite sužinoti, kur randasi bažnyčia, stebėkite savo moterų moralę. Nes ji, bažnyčia, yra moteris.

Jei norite sužinoti, kokia yra tautos padėtis, stebėkite žydus.

¹⁶⁹ Atkreipkite dėmesį, kai Dievas pasakė Balaamui, po to, kai jis išgirdo teisingą sprendimą, Žodį: „Neik“. Taip, tada Jis pasakė jam, po to, kai Jis matė jo—jo širdį, ką jis ketina daryti; Jis suteikė jam Savo daleistiną valią, todėl Jis tarė: „Eik“.

¹⁷⁰ Ir jūs galite padaryti tą patį. Jeigu jūs nenorite vaikščioti Tiesoje, jūs galite eiti ir turėti—turėti puikią tarnystę. Žinoma, jūs galite. Bet jūs priimate Jo daleidžiamąją valią. Jūs perlipate per Jo Žodį. Jis tikrai suteiks jums klestėjimą. Tai. . .

Lygiai kaip Jis tai padarė Balaamui. Jam sekėsi, bet jis negalėjo prakeikti tų žmonių. Jis negalėjo to padaryti. Nes kaskart, kai tik jis pradėdavo prakeikti, jis palaimindavo. Suprantate, jis negalėjo to padaryti. Bet kai jis pradėjo klestėti savo pasiekimuose, jis per Balaką pamokė tuos žmones svetimauti. Jis atvedė į Izraelio stovyklą ir sutuokė juos, sakydamas: „Na, mes visi esame viena. Na, jūs garbinatė tą patį Dievą. Mes čia turime pranašą, o jūs ten turite pranašą. Ir mes turime tą pačią auką, tą patį Jehovą kaip ir mūsų tėvai. Taigi, kodėl gi jums neatėjus ir nesusidraugavus su mumis?“

Biblijoje pasakyta: „Neikite į bendravimą su netikinčiais. Iš viso nesijunkite prie jų. Jeigu jie Tuo netiki, laikykitės atokiau nuo jų“. Suprantate? „Išeikite, atsiskirkite, - sako Viešpats, - ir Aš jus priimsiu“. Suprantate? „Nelieskite jų nešvarių dalykų“. Teisingai. Jų nešvankumas prieš Žodį ir panašūs dalykai, laikykitės atokiau nuo to. Neklausykite to.

¹⁷¹ Ir čia mes sužinome, kad Balaamas nuėjo ten ir pradėjo mokyti žmones, ir jis klydo. Ir jis—jis pasuko Balaamo keliu, kaip jis tai padarė ir pamokė Balaką, ir Izraelio vaikai svetimavo. Ir maras ištiko Izraelio tautą, žmones, ir per vieną dieną mirė tūkstančiai jų.

Ir kai jie visi buvo ten, prie Dievo aukuro, meldėsi, štai atėjo izraelitas vyras su midžianiete moterimi, denominacine moterimi, ir įėjo į palapinę. Ir kunigo sūnus nuėjo ten, paėmė ietį ir užmušė juos abu. Ir tai sustabdė Dievo rūstybę. Žinote, kad tai yra Raštas. Teisingai? Suprantate?

¹⁷² Bet kas nutiko? Balaamas, jam pavyko susilpninti Izraelį. Ką jis padarė? Jis susilpnino jų stovyklą. Dievas leido jam eiti ir susilpninti jų stovyklą, ir jis suteršė visą stovyklą.

Ir kai prasideda koks nors mokymas, kuris nėra Biblijos Tiesa, tai užteršia visą stovyklą. Kažkas pakyla su kitokia idėja, panašiai kaip Kora, ir sako: „Na, *tai, tas ir anas*, ir aš turiu kitokią idėją“, - tai užteršia visą stovyklą. Ir štai kas šiandien buvo padaryta visai bažnyčios stovyklai. Teisingai.

¹⁷³ Mokymas, kurio jis mokė, susilpnino visą stovyklą, dėl Kadeš Barnėjos - Žodžio pasirodymui. Kai jie nuvyko į Kadeš

Barnėją, tuomet stovykla buvo pasilpusi. Jie grįžo atgal. Jie nuėjo tiesiai . . .

Atminkite, jie valgė angelų maistą. Kiekvieną vakarą jie turėjo apreikštą Dievo Žodį. Ir jie valgė maistą. Jie gėrė iš uolos. Jie darė visa tai, matė stebuklus. Jie stebėjo Mozę, ir matė jo žodį, matė jo pranašystes, viską.

Ir galiausiai, kai jie pradėjo klausyti šio netikro mokytojo, atėjusio į jų tarpą ir mokančio klaidingai, jis susilpnino stovyklą ir iš to pasipelnė.

Jis galbūt pasistatė milijoną dolerių kainuojančius pastatus. Jis galbūt turėjo dideles denominacijas. Jis galbūt pridėjo tūkstančius kartų tūkstančius, ir padarė didžiųjų darbų, galingų darbų ir buvo pranašas. Viskas gerai, bet jei tai nėra pagal Dievo Žodį, geriau nuo to laikytis atokiau.

Dievas nekeičia Savo nuomonės. Stovėkite tvirtai su Jo Žodžiu, kadangi tai, kas pasirodys pabaigoje - Žodis, Žodis po Žodžio. „Kas atims vieną Žodį iš Jos ar pridės vieną žodį prie Jos!“ Jis turi išlikti, tas Žodis.

¹⁷⁴ Dabar atidžiai paklauskite. Kai atėjo Žodžio išbandymas, kai jie nuėjo ir pamatė tokį didelį pasipriešinimą, didžiausią pasipriešinimą, kurį jie kada nors matė, amalekiečiai buvo— buvo dešimtį kartų didesni už juos. Jie pasakė: „Mes atrodome kaip žiogai. Jų sienos, ar jų miestai taip aptverti mūrais, kad galima surengti vežimų lenktynes, dviejų vežimų lenktynes visu greičiu aplink, suprantate, ant jų miestų sienų. Na, jų ietys yra labai ilgos, ištįsusios. Ir jie yra milžinai. Na, mes atrodome kaip žiogai. Mes negalime to padaryti“.

Ir du vyrai stovėjo su tuo Žodžiu, Kalebas ir Jozuė, pasakė: „Minutėlė! Jūsų - du milijonai, užsičiaupkite minutėlei. Mes esame daugiau nei pajėgūs tai padaryti. Suprantate, mes esame daugiau nei lygiaverčiai jiems“.

Kuo jie rėmėsi? Dievas pasakė: „Aš atidaviau jums šalį. Ji yra jūsų“. Ir štai jie stovėjo. Bet žmonės, be kita ko, buvo susituokę, tarp jų buvo visokių tikėjimų ir apeigų, ir jie tiesiog buvo silpni, išskydę, nežinojo kuriuo keliu pasukti ir ką daryti. Teisingai. Atėjo Žodžio išbandymas.

¹⁷⁵ Tačiau, Jis suteikia jums leidimą daryti, daleis jūsų valią, daleidžiamąją valią, žinodamas, kad . . . Kas yra jūsų širdyje, Jis tai žino.

Jūs sakote: „Na, broli Branhamai, aš darau *tą ir tą*. Man tai netrukdo. Dievas laimina mane kiekvieną dieną. Aš dainuoju Dvasioje. Aš šoku Dvasioje. Aš . . .“ Jis tai leis. Pirmyn. Teisingai. Bet ką jūs ruošiatės daryti?

¹⁷⁶ „Aš dėviu šortus, ir darau *tai*. Man tai netrukdo. Žinau, kad mano tikėjimas yra Kristumi, o ne tuo, ką aš dėviu“.

Bet, Biblijoje pasakyta, kad tame kažkas yra. Suprantate? Ką jūs darysite? Jūs prieš visas kitas moteris padėsite suklypimo akmenį, kaip tai padarė Balaamas. Ką jūs padarysite savo jaunoms merginoms? Jūs turėsite grupelę rikečių, būtent taip, grupelę išsidažiusių Jezabelių. Suprantate?

¹⁷⁷ Bet Dievas suteiks jums klestėjimą. „Na, Jis mane laimina“. Aš tuo neabejoju. Jis taip pat palaimino ir Balaamą. Suprantate? Žinoma Jis palaimins. Jūs vaikštote Jo daleistinoje valioje, o ne Jo tobuloje valioje. Dievas nekeičia Savo nuomonės, kadangi Jis laimina jus.

Jis tiesiai ten laimino Izraelį keturiasdešimt metų. Ką jie padarė? Vedė žmonas, sukūrė šeimas, bučiavo vaikus, mokėjo savo dešimtines, tiesiog gyveno ten. Ir Dievas palaimino juos tyrmlaukiuose, maitino juos manna, ir taip toliau. Ir kiekvienas iš jų žuvo, kadangi jie niekada nevykdė Jo originalios, daleistinos... Jo originalios valios, Jo Žodžio. Jie pasirinko Jo daleidžiamąjį kelią.

¹⁷⁸ Pirmyn, bet prisiminkite, kad išėję iš Kadešo, jie taip daugiau niekur toliau ir nenukeliavo. Jie tiesiog vaikštinėjo tyrmlaukiuose aplink ir aplink. Kur jie galėjo, kur po dviejų dienų jie galėjo būti pažadėtoje žemėje. Jie keliavo keturiasdešimt metų, ir visi iki vieno mirė, išskyrus Jozuę ir Kalebą, tuos, kurie laikėsi originalaus Žodžio.

¹⁷⁹ O Dieve, padėk mums. Dievas nepakeičia Savo valios. Jis nepakeičia Savo nuomonės, bet Jis palaimins jus.

Žinoma, Jis palaimino Balaamą. Ir ką jis ten padarė? Jis užteršė visą stovyklą. Suprantate, jūs turite laikytis to, ką Jis pasakė. Jis niekada nepakeitė Savo pradinio plano.

¹⁸⁰ Dabar pažvelkite į Balaamus šiandien, besidarbuojančius veikloje, ar galite. Tiesiog apsidairykite aplinkui. Klestintys, kalba kalbomis, žinoma, naudoja Dievo dovaną dėl naudos, visa kita, žinoma. Bet savo sugedusiu mokymu suteršia visą Dievo bažnyčią. Teisingai.

Vienas žmogus man pasakė, jis paklausė: „Dėl ko jūs *tai* darote? Dėl ko jūs *tai* darote?“

Aš paklausiau: „Argi jūs netikite, kad Tai yra Tiesa?“

¹⁸¹ „O, taip. Bet, - jis tarė, - žinote ką? Tai ne jūsų reikalas. Jūs turėtumėte melstis už ligonius. Jie tiki, kad jūs esate pranašas. Na, jūs galėtumėte išmokyti tas moteris, kaip, ir tuos vyrus, kaip daryti *ta*, *ana* ir *kitą*“.

„Kaip jūs galite mokyti juos algebros, kai jie net nesimoko savosios ABC? Mhm? Mhm? Kaip jūs galite juos mokyti tų dalykų, kai jie net nepriima savo pradmenų?“ Suprantate? Jūs turite sugrįžti ir pradėti ten, kur pradėjote arba kur baigėte, ir priimti kiekvieną Dievo Žodį.

182 Tik pažvelkite į tai šiandieninėje veikloje. Kaip Balaamas per vedybas sumaišė Dievo bažnyčią su paleistuve, per vedybas sumaišė paleistuvę su Dievo bažnyčia, taip ir tie netikri mokytojai šiandien bando jums įteigti. Jie ruošiasi kiekvieną iš tų organizacijų ir tuos žmonės suvesti į senąją paleistuvę iš Apreiškimo 17. Jų Balaamo mokymas šiandien pasklido visur, ir sako: „Mes esame tokie patys. Mes visi esame krikščionys“. Ir kunigai, ir popiežiai, ir dar kas nors, visi eina į kompromisus ir daro tai.

183 Pamokslininkas pasakė... Net pažįstu sekmininkų pamokslininką, visi jie dabar pradėjo duoti apvalų košerą. Kas reiškia *Astartė* - „mėnulio dievaitė“, košerinis paplotėlis. Sako: „Jei tai žeidžia jūsų sąžinę, užmerkite savo akis ir priimkite ją“. Užmerkti akis? Apvalus paplotėlis, ką jis reiškia? Mes priimame suniokotą kūną, Jėzų Kristų, sumuštą; ne apvalią mėnulio deivę *Astarte*, kurios vietą užėmė Marija. Ir romėnų košeras tebėra apvalus, nes mėnulio dievaitė, deivė, ne dievas. Mes turime sulaužytą košerą, žinoma. O!

184 Taigi dabar didžioji ištvirkėlė iš Apreiškimo 17, tie Balaamo mokytojai su savo klaidingu mokymu, įveda bažnyčią į tokią sumaištį. Stebėkite, kai ateinama prie pagrindinio pasirodymo laiko pabaigoje, pažvelkite į jų silpnumą dabar. Devyni šimtai ir dar kažkiek skirtingų organizacijų, viena traukia į vieną pusę, o kita į kitą. Tarp jų nėra vienybės. Ir jie bando įvesti vienybę; ne paremtą Dievo Žodžiu, Dievo originaliu planu. Jie priima tai per politiką ir organizaciją.

Dievas nekeičia Savo nuomonės. Jis tvirtai laikosi Savojo Žodžio. Jis pasakė: „Dangus ir žemė praeis, bet Mano Žodis nepraeis“. Teisingai. Jis laikosi Savo originalaus Žodžio. O, tai bent!

185 Nors jie vis dar samprotauja prieš Jį, kaip ir jie tai darė, ir tiesiog... Yra tik vienas dalykas, kurį reikia padaryti. Jis nepakeis Jo. Reikia tiesiog tikėti. Nes ir dangūs, ir žemė praeis; Jo Žodis niekada nepraeis. Suprantate?

186 Ar matote, su kuo jus sutuokė? Matote politiką ir visa kita, kaip jie bando sujungti bažnyčią kartu per politiką bažnyčioje? Mes nesame sujungti su Kristumi per politiką.

Mes susijungiamo su Bažnyčia, su Kristumi, per Šventosios Dvasios krikštą. O Šventosios Dvasios krikštą pažinsite iš to, kad Dvasia jumyse pripažįsta, jog kiekvienas Dievo Žodis yra Tiesa. Teisingai. „Nes kas atims vieną Žodį iš Jos, ar pridės nors vieną žodį prie Jos, jo dalis bus atimta iš Gyvenimo Knygos“.

187 Tačiau, „Jis klesti“, - jūs sakote. Jūs negalite tikėti Juo remdamiesi klestėjimu. Jūs negalite spręsti apie Dievą pagal klestėjimą. Pasaulis klesti. Balaamas klestėjo.

Bet, broli, jūs sprendžiate apie Dievą pagal Jo Žodį. Jis laikosi Savojo Žodžio ir įrodo, kad Jis Tiesa. Taigi, atminkite,

drauge, tol kol gyvenate, niekada nepamirškite to: Dievas nekeičia Savo nuomonės. Tačiau, Jis palaimins. Jis leis jums eiti su Jo daleidžiama valia, bet Jis nepakeis Savo nuomonės. Jis nepakeis Savo plano. Jis nepakeis Savo Žodžio dėl jūsų. Ne, pone.

Jūs turite pasikeisti. Dievo Žodis negali būti pritaikytas prie jūsų išgyvenimo; jūsų išgyvenimas turi atitikti Dievo Žodį. Suprantate? Tokiu būdu jūs turite . . .

Jūs sakote: „Na, aš esu geras žmogus. Dievas daro *ta, aną ar kita*“. Bet ar jūs laikotės Jo Žodžio? „O, na, aš jums sakau, tai ne tik . . . Ne“. Gerai, čia kažkur kažkas negerai. Dievas . . . Taip, Jis suteiks jums klestėjimą. Žinoma, Jis padarys jus . . .

¹⁸⁸ Denominacijos klesti, o kas gi neklestėtų! Jie visoje šalyje išskleidė savo palapines, didžiules, puikias bažnyčias ir visa kita. Jie turtingi, pinigai plūsta ir nariai iš visur. Argi Biblijoje nepasakyta: „Joje buvo rasti net pasaulio turtai ir net žmonių sielos“, ir visa kita, kas buvo rasta toje ištvirkėlyje, kuri yra viso to motina, politikos ir organizacijos?

¹⁸⁹ Tačiau mažoji Dievo grupelė yra Jo Nuotaka, sutelkusi savo dėmesį į tą Žodį. Te brangus Dangiškasis Tėvas išlaiko jus tvirtus tiesiai ten. Niekada nepasitraukite nuo to Žodžio.

Jūs galbūt būsite palaiminti, galbūt . . . Dievas galbūt išgydys jūsų ligonius. Jis galbūt išgydys jūsų sergantį kūdikį. Jis galbūt išgydyti jūsų vyrą, jūsų žmoną. Jis galbūt išgydys jūsų motiną, dar ką nors. Jūs galbūt šoksitė Jo Dvasioje ir šokinėsite aukštyne žemyn.

Atminkite, lietus lygiai taip pat krinta ant teisiųjų ir neteisiųjų. Bet kai ta sėkla guli ten, ji arba yra iš anksto numatyta, arba ji nėra iš anksto numatyta. Ir jeigu ji yra iš anksto numatyta, ji gali . . . Jei tai kvietys, jis turi išauginiti kvietį. Jeigu tai Dievo Žodis, jis turi išreikšti Dievo Žodį. Jeigu taip nėra, na, vadinasi nėra. Suprantate? Ar dabar supratote tai?

¹⁹⁰ Telaimina jus Viešpats. Štai pasakiau jums, kad baigsiu devintą valandą, o dabar jau dvidešimt minučių iki dešimtos. Daugelio iš jūsų, žmonės, laukia ilga kelionė. Aš myliu jus. Ir užlaikiau jus štai taip ne tam, kad norėčiau būti jums negailestingas, bet aš myliu jus. Ir tai, ką žinau, aš nieko neslepiu; aš sakau jums Tiesą.

¹⁹¹ Tuose susirinkimuose, į kuriuos aš vykstu, jūs niekada neišgirsitė manęs pamokslaujant šių pamokslų. Ne, aš pažadėjau jums, kad atvyksiu į šią bažnyčią. Būtent čia, kur aš ir pamokslauju savo pamokslus. Aš čia turiu dar tris ar keturis, kuriuos Viešpats man davė, turiu apie tai Rašto vietas, kurių aš nedirščiau pamokslauti kur nors kitur, tik čia. Čia iš kur ir pradėjo sklįsti Dievo Žodis. Ir kol Dievas to nepakeis, aš liksiu čia ir skelbsiu tai tiesiai iš čia. Teisingai.

Ten, susirinkimuose, aš meldžiuosi už ligonius, ir visa kita; o šalia to kalbu dalykus aplinkiniais keliais, kad avys išgirstu tai. Jos žino, apie ką yra kalbama. Antraip, tai tik masalas ant kabliuko, suprantate. Aš parodau ženklus, per išvalgumą bandau parodyti, jog Dievas žino ir pažįsta žmonių širdis, ir daro tuos dalykus. Tai evangelinė dovana, tiesiog tam, kad išjudinti žmones.

Pirmas dalykas, žinote, į jų namus patenka garsajuostė. Tuomet, jau turi. Jei jis yra avis, jis priims tai. Jei jis yra ožys, jis išspirs garsajuostę. M-hm. [Brolis Benas Bryantas sako: „Ir jūs taip pat“—Red.] Matote, tai. . . „Ir jūs taip pat“, - teisingai, Ben. Tai, būtent taip. Benas turi tam tikros patirties. Gerai. Na, teisingai.

¹⁹² Argi jūs nesidžiaugiate, kad esate Jo? Argi jūs nesidžiaugiate? Kadaise mes dainuodavome štai tokią sekmininkų dainelę:

Aš taip džiaugiuosi, kad Viešpats mane išvedė;
Aš taip džiaugiuosi, kad Viešpats mane išvedė;
Jei ne Jėzus, kur aš būčiau?

Aš taip džiaugiuosi, kad Viešpats mane išvedė.

O, esu laimingas nuo tada, kai Viešpats mane išvedė;

Esu laimingas nuo to laiko, kai Viešpats mane išvedė;

Jei ne Jėzus, kur aš būčiau?

Aš toks laimingas, tuo tada kai Viešpats mane išvedė.

Aš šūkauju nuo to laiko, kai Viešpats mane išvedė;

Aš šūkauju nuo to laiko, kai Viešpats mane išvedė;

Jei ne Jėzus, o, kur aš būčiau?

Aš taip džiaugiuosi, kad Viešpats mane išvedė.

Šlovė! Argi jūs nesidžiaugiate?

Argi jūs nesidžiaugiate. . .

Sudainuokime tai.

Argi jūs nesidžiaugiate, kad Viešpats jus išvedė?

Argi jūs nesidžiaugiate, kad Viešpats jus išvedė?

Jei ne Jėzus, o, kur aš būčiau?

Aš taip džiaugiuosi, kad Viešpats mane išvedė.

Na, aš dainuoju nuo tada, kai Viešpats mane išvedė;

Aš dainuoju nuo tada, kai Viešpats mane išvedė;

Jeį ne Jėzus, o, kur aš būčiau?
Aš taip džiaugiuosi, kad Viešpats mane išvedė.

Argi jūs tuo nesidžiaugiate? Tuomet „Mes vaikščiosime Šviesoje“. Ar žinote šią dainą?

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,
Ateikite, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Šviesa aplink mus dieną ir naktį,
O, Jėzau, pasaulio Šviesa.

Ar jums patinka tai? Sudainuokime ją dar kartą.

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,
Ateikite, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Šviesa aplink mus dieną ir naktį,
O, Jėzau, pasaulio Šviesa.

Jau saulė patekėjo!

Jūs visi Šviesos šventieji, skelbkite,
Jėzus, pasaulio Šviesa;
Tiesa ir malonė Jo Varde,
Jėzus, Šviesa . . .

Dabar pakelkime savo rankas, kai mes dainuojame tai.

O, mes vaikščiosime toje Šviesoje, tokioje
nuostabioje Šviesoje
Jis ateina ten, kur šviečia malonės rasos
lašeliai;
Šviečia aplink mus dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

Paspauskite vienas kitam ranką.

O, Jis ateina, kur šviečia malonės rasos lašeliai.

Argi jūs nesidžiaugiate, kad esate Šviesos vaikai? Sūnus pakilo.

. . . visur aplink mus dieną ir naktį,

„Vaikeliai, mylėkite vienas kitą“.

O, mes tiesiog vaikščiosime Šviesoje, Ji tokia
nuostabi . . . (Jo Žodžio pasireiškimas.)
Ateikite, kur šviečia malonės rasos lašeliai,
Tiesiog šviečia aplink mus dieną ir naktį,
Tai Jėzus - Žodžio Šviesa.

Jūs visi tikite tuo?

Mes žygiuojame į Sioną,
Gražų, nuostabų Sioną;
Mes žygiuojame į Sioną,
Į tą nuostabų Dievo Miestą.
O, mes žygiuojame į Sioną,

Te atsisako dainuoti tie,
Kurie niekada nepažinojo mūsų Dievo;
Bet Dangiškojo Karaliaus vaikai,
O, bet Dangiškojo Karaliaus vaikai,
Te kalba savo džiaugsmus visame pasaulyje,
Te kalba savo džiaugsmus visame pasaulyje.

Nes mes žygiuojame . . . (Šlovė!)
Į gražųjį, nuostabų Sioną;
O, mes žygiuojame į Sioną,
Į tą nuostabų Dievo Miestą.

O, mes žygiuojame į Sioną,
O, į nuostabų, gražų Sioną;
Mes žygiuojame į Sioną,
Į tą nuostabų Dievo Miestą.

¹⁹³ Pasiimkite savo nosinaitę. Išsiimkite savo nosinaites, tiesiog minutėlei. Atiduokime Viešpačiui mosuojamą auką. Tai ne pėdas, bet jie paėmė nuo Pauliaus kūno nosinaites ir kita, suprantate.

O, mes žygiuojame į Sioną,
O, į nuostabų, gražų Sioną;
Mes žygiuojame į Sioną,
Į tą nuostabų Dievo Miestą.

O, mes žygiuojame į Sioną,
O, į nuostabų, gražų Sioną;
Mes žygiuojame į Sioną,
Į tą nuostabų Dievo Miestą.

¹⁹⁴ Amen! O, argi dėl to nesijaučiate gerai? Aš tiesiog galiu įsivaizduoti, tuos senų laikų šventuosius ten, prieš įeidami į Romos cirko areną, pradeda lipti aukštyn į tą kalvą, žinote, užlipdami į tą rampą, įeidami į liūtų narvus, sakė:

O, mes žygiuojame į Sioną,
Šį nuostabų, gražų, Sioną;
Mes žygiuojame į Sioną,
Į tą nuostabų Dievo Miestą.

Siono laukai subrandina
Tūkstančius šventų gėrybių,
Kol pasieksime Dangišką Sostą,
Kol pasieksime Dangišką Sostą,
Ar kol vaikščiosime auksinėmis gatvėmis,
Ar kol vaikščiosime auksinėmis gatvėmis.

Mes žygiuojame į Sioną,
Šį nuostabų, gražų, Sioną;
Mes žygiuojame į Sioną,
Į tą nuostabų Dievo Miestą.

¹⁹⁵ Kartokite paskui mane:

Viešpatie Dieve, aš iš naujo iškilmingai pasižadu Tau. Apvalyk mane nuo visokios neteisybės. Apvalyk mane nuo visų abejonių Tavo Žodžiu. Leisk man nuo šių Velykų būti nauju kūriniumi Kristuje Jėzuje. Leisk man savo širdyje nešioti Tavo Žodį. Te Jis bus kaip Žibintas mano kojoms, apšviečiantis mano taką. Nuo šiol aš seksiu Tavimi. Jėzaus Vardu. Amen.

Mes žygiuojame į Sioną,
O, į nuostabų, gražų Sioną;
Mes žygiuojame į Sioną,
Į tą nuostabų Dievo Miestą.

¹⁹⁶ Argi dėl to nesijaučiate gerai? Mes iš naujo pasižadėjome, žinodami, kad savo širdyse buvome atgaivinti iš mirusių, tapome gyvais. Argi dėl to nesijaučiate gerai? Tai bent, o, tai bent! Aš myliu jus, nemirtinga meile.

Paklauskite. „Mylėkite vienas kitą. Juk negalite nemylėti savo brolio, kurį jūs matote, ir sakyti, kad mylite Dievą, Kurio jūs nesate matę“. Suprantate? Taigi tiesiog mylėkite vienas kitą.

Tuomet, kai tarnaujate vienas kitam, jūs tarnaujate Dievui. Ar taip? „Kaip jūs darote mažiausiam iš tų, kurie turi savyje atgaivinančią Jėgą, jūs tai padarėte Man“.

„Kada mes matėme Tave vargstantį? Kada mes aplankėme Tave kalėjime? Kada mes padarėme šiuos dalykus?“

„Ką jūs padarėte jiems, jūs padarėte Man“.

¹⁹⁷ Argi tai ne nuostabu? Aš myliu Jį, o jūs?

¹⁹⁸ O, yra dar viena daina, kurią turėtume padainuoti, jei tik turite dar minutėlę laiko. O, na, mes tiesiog paimsime tai. Gerai. Gerai, pone. O! „*Pasiimk su Savimi Jėzaus Vardą*“. Nepamirškite to, draugai. Dabar visi padainuokime ją. Visi dabar kartu, tiesiog su viena didele širdimi, atneškime tai Jam. Sudainuokime tai iš visų jėgų, kurias turime.

Tu paimki Jėzaus Vardą,
Vaike liūdesio ir vargų;
Jis suteiks tau džiaugsmo ir paguodos,
Paimk Jį visur, kur tik eisi.

Brangus Vardas, O koks mielas!
Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas;
Brangus Vardas, O koks mielas!
Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.

¹⁹⁹ Prisiminkite dabar, melskitės už mane, kai pučia karšti persekiojimo vėjai, kai šėtonas iš visų pusių meta iššūki, aš prisiminsiu, kad jūs meldžiatės už mane dieną ar naktį, ir aš melsiuosi už jus.

Laikykites šalia savo gero pastoriaus, brolio Nevilo, ir bendradarbio, brolio Capps. Klausykite jų. Jie mokys jus Gyvenimo Žodžio. Aš tikiu tų. Jeigu netikečiau, aš tikrai jų čia

neturėčiau. Aš tikrai neturėčiau. Aš tikiu, kad jie tiki Žinia, ir jie laikosi to geriausiai, kaip tik jie žino, ir aš pasitikiu jais abiem. Stovėkite su jais. Tie kiti broliai, kurie šį vakarą stovėjo čia, kur jie turi savo susirinkimus, jei esate netoliese jų kaimynystėje, stovėkite su jais. Jūs girdėjote, dėl ko jie šį vakarą atvyko čia.

Tu paimki Jėzaus Vardą,
Kaip Skydas nuo visų pinklių; (Paklauskite
šito.)

Kai pagundos apsups tave,
Tyliai maldoje ištark tą šventą Vardą.

Brangus Vardas, (Brangus Vardas!) O, koks
mielas! (O, koks mielas!)

Viltis . . .

Brangus Dieve, išgydyk šiuos žmones. Aš meldžiu Tave, Tėve,
Jėzaus Vardu. Suteik tai, Viešpatie, aš meldžiu.

. . . O, koks mielas!

Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.

Kol mes susitiksime! Kol mes susitiksime!

Kol mes susitiksime prie Jėzaus kojų;

Kol mes susitiksime! Kol mes susitiksime!

Dievas tebūna su jumis, kol mes vėl
susitiksime.

Dabar palenkime savo galvas.

[Brolis Branhamas niūniuoja „Dievas Tebūna su jumis“—
Red.] O Dieve, būk su mumis. Padėk mums, Viešpatie.

. . . mes susitinkame prie Jėzaus kojų! (Kol mes
susitiksime!)

Kol mes susitiksime! Kol mes susitiksime!

Dievas tebūna su jumis, kol mes vėl
susitiksime.

²⁰⁰ Tai tikrai yra mano malda. Kol mes vėl susitiksime, telaimina
jus Dievas! Ir dabar aš noriu paklausti mūsų brangaus brolio
Nevilo, ar jis galėtų paleisti šį puikų susirinkimą.

Dievas myli jus, kiekvieną. Aš toks dėkingas, kad turiu tokių
žmonių kaip jūs visi. Kokia būtų mano Žinia, jei neturėčiau
nė vieno, kuris Ja tikėtų? Ir čia yra žmonių, kurie mirtų už
Ją, už šią Žinią, kurią mes turime. Te Dievas padeda jums,
kiekvienam. Mano maldos yra su jumis. Mano palaiminimai lydi
kiekvieną iš jūsų. Te jūs niekada nepamiršite, kad esate dalis
tame prisikėlime. Atgaivinanti Jėga dabar jau yra jumyse. Viskas
išspręsta. Jūs esate Dievo vaikas.

Palenkime savo galvas, kol brolis Nevilas paleis. Ir telaimina
jus Dievas.

65-0418E Ar Dievas Kada Nors
Pakeičia Savo Nuomonę Apie Savo Žodį?
Branhamo Maldos Namai
Džefersonvilis, Indianos JAV

LITHUANIAN

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org